

SÉANCE DU JEUDI 7 MARS 1996

VERGADERING VAN DONDERDAG 7 MAART 1996

SOMMAIRE :

EXCUSÉS :

Page 653.

COMMUNICATIONS :

Page 653.

1. Cour d'arbitrage.
2. Parlement européen.

PROPOSITION DE LOI (Retrait) :

Page 654.

M. Weyts. — Proposition de loi modifiant les articles 12 et 253 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce qui concerne l'exonération du précompte immobilier.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Pages 654 et 673.

M. Poty. — Proposition de loi insérant un article 666*bis* dans le Code judiciaire, visant à accorder le bénéfice de l'assistance judiciaire aux créanciers d'une pension alimentaire due à un enfant.

Mme Lizin et consorts. — Proposition de loi visant à réduire la violence conjugale.

QUESTIONS ORALES :

Question orale de M. Hatry au Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «l'indexation du revenu cadastral du matériel et de l'outillage des entreprises».

Orateurs : **M. Hatry, M. Maystadt**, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 654.

Question orale de M. Coveliers au Premier ministre sur «une perquisition effectuée par le Comité supérieur de contrôle au cabinet du 16 de la rue de la Loi et le retrait d'un avis de vacance d'emploi à ce même comité».

Orateurs : **M. Coveliers, M. Van Rompuy**, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, p. 655.

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 653.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 653.

1. Arbitragehof.
2. Europees Parlement.

WETSVOORSTEL (Intrekking) :

Bladzijde 654.

De heer Weyts. — Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 12 en 253 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, inzake de vrijstelling van de onroerende voorheffing.

WETSVOORSTELLEN (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 654 en 673.

De heer Poty. — Wetsvoorstel houdende invoeging van een artikel 666*bis* in het Gerechtelijk Wetboek, ten einde rechtsbijstand te verlenen aan personen die recht hebben op een onderhoudsuitkering voor een kind.

Mevrouw Lizin c.s. — Wetsvoorstel strekkende om het geweld tussen echtgenoten aan banden te leggen.

MONDELINGE VRAGEN :

Mondelinge vraag van de heer Hatry aan de Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de indexering van het kadastraal inkomen van het materieel en de outillage van ondernemingen».

Sprekers : **de heer Hatry, de heer Maystadt**, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 654.

Mondelinge vraag van de heer Coveliers aan de Eerste minister over «een huiszoeking door het Hoog Comité van toezicht in het kabinet Wetstraat 16 en de intrekking van een vacature bij hetzelfde comité».

Sprekers : **de heer Coveliers, de heer Van Rompuy**, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, blz. 655.

Question orale de Mme Merchiers au ministre des Affaires sociales sur «l'emploi du matériel vis-endochirurgical».

Oratrices: **Mme Merchiers, Mme De Galan**, ministre des Affaires sociales, p. 656.

Question orale de Mme Dua au ministre des Affaires sociales sur «le Fonds des équipements et services collectifs».

Oratrices: **Mme Dua, Mme De Galan**, ministre des Affaires sociales, p. 656.

Question orale de Mme Cornet d'Elzius au ministre des Affaires sociales sur «l'indemnisation par l'INAMI des enfants atteints de mucoviscidose».

Oratrices: **Mme Cornet d'Elzius, Mme De Galan**, ministre des Affaires sociales, p. 657.

Question orale de M. Coveliers au ministre de la Défense nationale sur «les activités d'espionnage du SGRS».

Orateurs: **M. Coveliers, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 658.

Question orale de M. Ceder au ministre des Affaires étrangères sur «le mauvais usage fait de l'Holocauste».

Orateurs: **M. Ceder, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 659.

Question orale de Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «le soutien à la liberté d'expression des journalistes algériens face au terrorisme».

Orateurs: **Mme Lizin, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 659.

Question orale de Mme Willame-Boonen au ministre des Affaires étrangères sur «le terrorisme islamique».

Orateurs: **Mme Willame-Boonen, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 659.

Question orale de M. Loones au ministre des Transports sur «la SNCB, la RTM et Ostende».

Orateurs: **M. Loones, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 660.

DEMANDE D'EXPLICATIONS (Discussion):

Demande d'explications de M. Verreycken au ministre de la Justice sur «l'attitude envers les pédophiles».

Orateurs: **MM. Verreycken, Desmedt, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 661.

Demande d'explications de M. Vergote au Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications sur «la politique de l'énergie».

Demande d'explications de M. Coene au Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications sur «la tarification de l'électricité produite à partir de sources d'énergie renouvelable».

Orateurs: **MM. Vergote, Coene, Mme Dardenne, M. Hostekint, M. Di Rupo**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, p. 668.

Mondelinge vraag van mevrouw Merchiers aan de minister van Sociale Zaken over «het gebruik van vis-endochirurgisch materiaal».

Spreeksters: **mevrouw Merchiers, mevrouw De Galan**, minister van Sociale Zaken, blz. 656.

Mondelinge vraag van mevrouw Dua aan de minister van Sociale Zaken over «het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten».

Spreeksters: **mevrouw Dua, mevrouw De Galan**, minister van Sociale Zaken, blz. 656.

Mondelinge vraag van mevrouw Cornet d'Elzius aan de minister van Sociale Zaken over «de RIZIV-vergoeding voor kinderen die lijden aan mucoviscidose».

Spreeksters: **mevrouw Cornet d'Elzius, mevrouw De Galan**, minister van Sociale Zaken, blz. 657.

Mondelinge vraag van de heer Coveliers aan de minister van Landsverdediging over «de spionageactiviteiten van de ADIV».

Spreekers: **de heer Coveliers, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 658.

Mondelinge vraag van de heer Ceder aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het misbruik van de Holocaust».

Spreekers: **de heer Ceder, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 659.

Mondelinge vraag van mevrouw Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de steun aan de Algerijnse journalisten wier vrijheid van meningsuiting door terroristische aanslagen wordt beknot».

Spreekers: **mevrouw Lizin, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 659.

Mondelinge vraag van mevrouw Willame-Boonen aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het islamitische terrorisme».

Spreekers: **mevrouw Willame-Boonen, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 659.

Mondelinge vraag van de heer Loones aan de minister van Vervoer over «de NMBS, de RMT en Oostende».

Spreekers: **de heer Loones, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 660.

VRAAG OM UITLEG (Bespreking):

Vraag om uitleg van de heer Verreycken aan de minister van Justitie over «de houding tegenover pedofielen».

Spreekers: **de heren Verreycken, Desmedt, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 661.

Vraag om uitleg aan de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie over «het energiebeleid».

Vraag om uitleg van de heer Coene aan de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie over «de tarifiëring van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen».

Spreekers: **de heren Vergote, Coene, mevrouw Dardenne, de heer Hostekint, de heer Di Rupo**, Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, blz. 668.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Votes):

Proposition de loi abrogeant le précompte immobilier pour la communauté non confessionnelle.

Vote sur l'amendement à l'article 2, p. 663.

Justifications de vote: *Orateurs*: **MM. Anciaux, Verreycken, Erdman, Hatry**, p. 664.

Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes, signé à Bruxelles le 8 mars 1994, p. 665.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république du Chili concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, et protocole, signés à Bruxelles le 15 juillet 1992, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république de Bolivie concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, fait à Bruxelles le 25 avril 1990, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république du Paraguay concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, signé à Bruxelles le 6 octobre 1992, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république orientale de l'Uruguay concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, et protocole, signés à Bruxelles le 4 novembre 1991, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république de Chypre concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements et à l'échange de lettre, signé à Nicosie le 26 février 1991, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le royaume de Belgique et la République gabonaise tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Bruxelles le 14 janvier 1993, p. 666.

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le royaume de Belgique et la république arabe d'Égypte tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée au Caire le 3 janvier 1991, p. 666.

Projet de loi relative à la participation de la Belgique à la huitième augmentation générale des ressources de la Banque interaméricaine de Développement, p. 666.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 665.

PROPOSITIONS (Votes):

Proposition de résolution relative à la reprise des relations bilatérales entre la Belgique et le Zaïre.

Vote sur la proposition de rejet de la commission, p. 667.

WETSONTWERPEN EN -VOORSTELLEN (Stemmingen):

Wetsvoorstel tot opheffing van de onroerende voorheffing voor de niet-confessionele gemeenschap.

Stemming over het amendement bij artikel 2, blz. 663.

Stemverklaringen: *Sprekers*: **de heren Anciaux, Verreycken, Erdman, Hatry**, blz. 664.

Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, ondertekend te Brussel op 8 maart 1994, blz. 665.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Chili inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, en protocol, ondertekend te Brussel op 15 juli 1992, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Boliviaïë inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, gedaan te Brussel op 25 april 1990, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Paraguay inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 6 oktober 1992, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek ten oosten van Uruguay inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, en protocol, ondertekend te Brussel op 4 november 1991, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Cyprus inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en met de uitwisseling van brieven, ondertekend te Nicosia op 26 februari 1991, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en de republiek Gabon tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 14 januari 1993, blz. 666.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het koninkrijk België en de Arabische republiek Egypte tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Kaïro op 3 januari 1991, blz. 666.

Wetsontwerp betreffende de deelneming van België aan de achtste algemene verhoging der werkmiddelen van de Interamerikaanse Ontwikkelingsbank, blz. 666.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 665.

VOORSTELLEN (Stemmingen):

Voorstel van resolutie betreffende de hervatting van de bilaterale betrekkingen tussen België en Zaïre.

Stemming over het voorstel tot verwerping van de commissie, blz. 667.

Proposition tendant à créer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner l'affectation des fonds de la coopération au développement et le fonctionnement de l'AGCD.

Vote sur la proposition de rejet de la commission, p. 667.

PROPOSITIONS (Dépôt):

Page 673.

M. Boutmans. — Proposition de loi modifiant l'article 488*bis* du Code civil.

M. D'Hooghe. — Proposition de loi modifiant l'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence et l'article 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les commissions d'assistance publique.

MM. Foret et Desmedt. — Proposition de révision de l'article 130 de la Constitution, de manière à transférer à la Communauté germanophone l'emploi des langues dans l'enseignement.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Dépôt):

Page 674.

M. Devolder au ministre de la Défense nationale sur «les problèmes de personnel à l'armée».

M. Boutmans au Premier ministre sur «le Comité supérieur de contrôle».

M. Vandenbroeke au ministre de la Politique scientifique sur «le Conseil national de la politique scientifique».

M. Goris au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les assistants de sécurité».

Voorstel tot instelling van een parlementaire commissie van onderzoek naar de besteding van de gelden van ontwikkelingssamenwerking en de werking van het ABOS.

Stemming over het voorstel tot verwerping van de commissie, blz. 667.

VOORSTELLEN (Indiening):

Bladzijde 673.

De heer Boutmans. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek.

De heer D'Hooghe. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en artikel 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand.

De heren Foret en Desmedt. — Voorstel tot herziening van artikel 130 van de Grondwet, om het gebruik van de talen in het onderwijs over te dragen aan de Duitstalige Gemeenschap.

VRAGEN OM UITLEG (Indiening):

Bladzijde 674.

De heer Devolder aan de minister van Landsverdediging over «de personeelsproblematiek bij de krijgsmacht».

De heer Boutmans aan de Eerste minister over «het Hoog Comité van toezicht».

De heer Vandenbroeke aan de minister van Wetenschapsbeleid over «de Nationale Raad voor wetenschapsbeleid».

De heer Goris aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse zaken over «de stadswachten».

PRÉSIDENCE DE M. SWAELEN, PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 5 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 5 m.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

Mme Mayence-Goossens, pour raisons familiales; MM. Boutmans et Tobback, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Mayence-Goossens, om familiale redenen; de heren Boutmans en Tobback, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 12/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake het beroep tot vernietiging van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 22 december 1994 betreffende de onroerende voorheffing, ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 841);

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 12/96, rendu le 5 mars 1996, en cause du recours en annulation de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 22 décembre 1994 relative au précompte immobilier, introduit par le Conseil des ministres (numéro du rôle 841);

2. Het arrest nr. 13/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 23 december 1994 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1995, meer bepaald begrotingsnummer 13, afdeling 56, programma 1, rubrieken 7° en 8°, ingesteld door de VZW Nationaal Syndikaat van de Belgische politie (rolnummer 855);

2. L'arrêt n° 13/96, rendu le 5 mars 1996, en cause du recours en annulation partielle de la loi du 23 décembre 1994 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1995, et plus particulièrement du numéro de budget 13, division 56, programme 1, rubriques 7° et 8°, introduit par l'ASBL Syndicat national de la police belge (numéro du rôle 855);

3. Het arrest nr. 14/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake het beroep tot vernietiging van de artikelen 137 tot 146 van de wet van 21 december 1994, houdende sociale en diverse bepalingen, ingesteld door C. Melard (rolnummer 859);

3. L'arrêt n° 14/96, rendu le 5 mars 1996, en cause du recours en annulation des articles 137 à 146 de la loi du 21 décembre 1994 portant des dispositions sociales et diverses, introduit par C. Melard (numéro du rôle 859);

4. Het arrest nr. 16/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake de vorderingen tot schorsing van artikel 11 van de wet van 4 mei 1995 tot wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van dieren (rolnummers 921 en 927);

4. L'arrêt n° 16/96, rendu le 5 mars 1996, en cause des demandes de suspension de l'article 11 de la loi du 4 mai 1995 modifiant la loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux (numéros du rôle 921 et 927);

5. Het arrest nr. 17/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake de prejudiciële vragen betreffende het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985 tot wijziging van het Boswetboek, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Namen (rolnummer 845);

5. L'arrêt n° 17/96, rendu le 5 mars 1996, en cause des questions préjudicielles relatives au décret de la Région wallonne du 16 septembre 1985 modifiant le Code forestier, posées par le Tribunal de première instance de Namur (numéro du rôle 845);

6. Het arrest nr. 18/96 uitgesproken op 5 maart 1996, in zake de prejudiciële vraag over artikel 12 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, gesteld door de Raad van State (rolnummer 865).

6. L'arrêt n° 18/96, rendu le 5 mars 1996, en cause de la question préjudicielle concernant l'article 12 de la loi du 29 juin 1975 relative aux implantations commerciales, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 865).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Europees Parlement — Parlement européen

De Voorzitter. — Bij brief van 29 februari 1996 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

a) Een resolutie over het twaalfde jaarverslag van de Commissie aan het Europees Parlement over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht — 1994;

Par lettre du 29 février 1996, le président du Parlement européen a transmis au Sénat:

a) Une résolution sur le douzième rapport annuel de la Commission au Parlement européen sur le contrôle de l'application du droit communautaire — 1994;

b) Een resolutie over het XXIVe verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid — 1994;

b) Une résolution sur le vingt-quatrième rapport de la Commission sur la politique de concurrence — 1994;

c) Een resolutie over de uitlevering van twee vermoedelijke militanten van de ETA,

c) Une résolution sur l'extradition de deux militants présumés du groupe ETA,

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 12 tot en met 16 februari 1996.

adoptées au cours de la période de session du 12 au 16 février 1996.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires étrangères.

WETSVOORSTEL — PROPOSITION DE LOI

Intrekking — Retrait

De Voorzitter. — Aan het Bureau wordt medegedeeld dat de heer Weyts zijn wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 12 en 253 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, inzake de vrijstelling van de onroerende voorheffing wenst in te trekken.

Il est communiqué au Bureau que M. Weyts désire retirer sa proposition de loi modifiant les articles 12 et 253 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce qui concerne l'exonération du précompte immobilier.

Dit wetsvoorstel is thans aanhangig bij de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Cette proposition de loi est actuellement pendante à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Ik stel u dus voor dit wetsvoorstel van onze agenda af te voeren.

Je vous propose dès lors de rayer cette proposition de loi de notre ordre du jour.

WETSVOORSTELLEN — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van wetsvoorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions de loi.

U heeft de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen wetsvoorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions de loi à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die wetsvoorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «L'INDEXATION DU REVENU CADASTRAL DU MATÉRIEL ET DE L'OUTILLAGE DES ENTREPRISES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE INDEXERING VAN HET KADASTRAAL INKOMEN VAN HET MATERIEEL EN DE OUTILLAGE VAN ONDERNEMINGEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «l'indexation du revenu cadastral du matériel et de l'outillage des entreprises».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, une des anomalies de la fixation du revenu cadastral de l'équipement réside dans le fait que lorsqu'une entreprise procède à des investissements industriels, le revenu cadastral et, par conséquent, le précompte immobilier augmentent automatiquement d'autant. Cette situation, tout à fait anormale précisément au moment où l'économie a un besoin urgent d'investissements, d'expansion, a pu être compensée dans le cadre des diverses lois d'expansion économique, depuis 1959, par l'exonération, pour plusieurs années, du précompte immobilier.

Cependant, cette première anomalie, qui se poursuit, est à l'heure actuelle et depuis quatre ans complétée par une seconde, à savoir l'indexation des revenus cadastraux. Le revenu cadastral théorique est indexé et devient donc d'autant plus artificiel que la valeur des biens d'investissement industriel devrait être réduite pour tenir compte de leur usure, de leur obsolescence et, par conséquent, de la diminution de leur valeur et de leur rendement. Des démarches sont faites par de nombreux groupements professionnels à ce sujet depuis plus de trois ans, c'est-à-dire depuis que l'indexation des revenus cadastraux a été appliquée, notamment aux investissements industriels.

Plutôt que de promouvoir, par des méthodes contestables et complexes, le capital à risque, ne conviendrait-il pas de faire en sorte que cette mesure de suppression de l'indexation des revenus cadastraux des biens d'investissement industriel soit enfin adoptée par le ministère des Finances?

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, Vice-Premier ministre.

M. Maystadt, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur. — Monsieur le Président, j'ai personnellement proposé la suppression de l'indexation du revenu cadastral du matériel et de l'outillage des entreprises.

Toutefois, pour pouvoir répondre aux réactions et questions suscitées par cette proposition dans le chef des Régions et provinces, j'ai demandé à mon administration de déterminer l'impact par province de cette mesure qui a pour conséquence de diminuer les recettes des Régions, des provinces et des communes.

Dès que je disposerai de ces renseignements, je soumettrai la question à la conférence interministérielle Finances-Budget en vue d'obtenir, je l'espère, l'accord des Régions sur cette mesure, tout à fait logique, selon moi.

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je remercie le Vice-Premier ministre. Sa réponse montre, en effet, que le Gouvernement fédéral et mon groupe sont tout à fait sur la même longueur d'ondes en la matière.

Cependant, je souhaiterais poser deux questions complémentaires au ministre.

Tout d'abord, a-t-il fixé aux Régions des délais de réponse ? En effet, celles-ci pourraient parfaitement s'abstenir de répondre ou le faire plus tard, dans quatre ans, par exemple, lorsque la législature aura pris fin et que les taxations se seront accumulées à la suite des diverses indexations.

Ensuite, je ne puis interroger le Vice-Premier ministre sur ses intentions, mais en cas de réponse négative de la part des Régions, le Gouvernement fédéral envisage-t-il de trouver des formules compensatoires au niveau de cette taxation tout à fait abusive ? J'espère que le Vice-Premier ministre prendra ces questions en considération.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER COVELIERS AAN DE EERSTE MINISTER OVER «EEN HUISZOEKING DOOR HET HOOG COMITÉ VAN TOEZICHT IN HET KABINET WETSTRAAT 16 EN DE INTREKKING VAN EEN VACATURE BIJ HETZELFDE COMITÉ»

QUESTION ORALE DE M. COVELIERS AU PREMIER MINISTRE SUR «UNE PERQUISITION EFFECTUÉE PAR LE COMITÉ SUPÉRIEUR DE CONTRÔLE AU KABINET DU 16 DE LA RUE DE LA LOI ET LE RETRAIT D'UN AVIS DE VACANCE D'EMPLOI À CE MÊME COMITÉ»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Coveliers aan de Eerste minister over «een huiszoeking door het Hoog Comité van toezicht in het kabinet Wetstraat 16 en de intrekking van een vacature bij hetzelfde comité».

Het woord is aan de heer Coveliers.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, in 1993 gebeurde op vordering van onderzoeksrechter Bruno Bulté een huiszoeking op het adres Wetstraat 16. De privé-secretaris van de heer Dehaene zou hier gevisieerd zijn.

Kan de Eerste minister mij mededelen hoe vaak er een huiszoeking gebeurde in het kabinet, Wetstraat 16 te Brussel tijdens zijn ambtsperiode ?

Dienstorder 640 van 12 april 1995 verklaarde een plaats van administrateur bij het Hoog Comité van toezicht vacant. Een benoeming zou gebeuren door een verhoging van graad. Op 28 april 1995 waren een aantal kandidaturen tijdig ingediend. Dienstorder 641 van 18 mei 1995 deelde mee dat dienstorder 640 van 10 april 1995 werd ingetrokken.

Bestaat er enig verband tussen beide gebeurtenissen ?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Van Rompuy, die antwoordt namens de Eerste minister.

De heer Van Rompuy, Vice-Eerste minister en minister van Begroting. — Mijnheer de Voorzitter, ziehier het antwoord van de Eerste minister.

«Tijdens mijn ambtsperiode als Eerste minister is er op Wetstraat 16 één huiszoeking gebeurd. Daarenboven kwam er een vraag van onderzoeksrechter Bulté om het Hoog Comité bepaalde stukken te laten inkijken in verband met vroegere beslissingen van de Ministerraad. Het ging om stukken met betrekking tot koninklijk besluit nummer 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies en koninklijk besluit nummer 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren.

Dienstorder 640, waarbij de plaats van administrateur bij het Hoog Comité van toezicht vacant werd verklaard, stelde dat de functie enkel door verhoging in graad te begeven was. Deze beslissing was niet gemotiveerd.

Daar een personeelslid tegen deze zienswijze heeft geprotesteerd en terecht inriep dat de betrekking ook bij wijze van graadverandering kon worden begeven, werd dienstorder 640 op

12 mei 1995 ingetrokken. Ondertussen was de Regering ontslagnemend en in een periode van lopende zaken kunnen er geen bevorderingen gebeuren. Om die reden werd de betrekking niet opnieuw vacant verklaard.

Bij de vorming van de huidige Regering werden de bevoegdheden van de Eerste minister met betrekking tot het Hoog Comité van toezicht overgedragen aan de minister van Ambtenarenzaken.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat er geen enkel verband is tussen de huiszoeking op mijn kabinet en de intrekking van dienstorder 640 dat de betrekking van administrateur vacant verklaarde.»

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coveliers voor een repliek.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, het is natuurlijk moeilijk een repliek te geven op het antwoord van de Eerste minister, wanneer hij hier niet aanwezig is. Ik wil de Vice-Eerste minister toch een paar bijkomende vragen stellen, die hij dan aan de Eerste minister kan doorspelen.

Een van de verantwoordelijkheden van het Hoog Comité van toezicht heeft bij de procureur des Konings klacht ingediend tegen een andere commissaris van het Hoog Comité. Toen de betrokkene informatie vroeg over het onderzoek en over de huiszoeking in het kabinet van Wetstraat 16, werd hem geantwoord dat «het gedaan moest zijn daarvoor vragen te stellen, want dat hij anders wel eens zou worden afgerammeld». De procureur des Konings heeft daarover een onderzoek gedaan en de zaak zonder gevolg geklasseerd, maar de feiten zelf worden niet betwist.

Het personeelslid, dat vragen had gesteld omtrent de huiszoeking op Wetstraat 16 en daarvoor op een zeker ogenblik met fysisch geweld werd bedreigd, was kandidaat voor de bewuste betrekking en kwam er overigens voor in aanmerking. Men moet begrijpen dat hierbij vragen rijzen.

De Vice-Eerste minister antwoordt nu namens de Eerste minister dat na het verspreiden van dienstorder 640 bleek dat de functie niet alleen te begeven was door verhoging van graad, maar ook door verandering van graad. Waar houden de leden van het kabinet van de Eerste minister zich dan mee bezig vóór zo'n dienstorder wordt opgesteld ? Wisten zij vooraf echt niet dat die functie ook kon worden begeven door verandering van graad ?

Men zal mijn wantrouwen begrijpen, vooral aangezien de persoon, die in aanmerking kwam om door verandering van graad die functie te begeven, precies het personeelslid is dat met betrekking tot de huiszoeking erg gewillig is geweest ten opzichte van de titularis van het kabinet in Wetstraat 16. Daar komt nog bij dat de Eerste minister het Hoog Comité van toezicht blijkbaar weg wil, het corruptieonderzoek wil laten stilleggen en alleen nog een administratief onderzoek wil laten doen. Deze zaak is dus allesbehalve duidelijk en de Eerste minister zou meer uitleg moeten geven dan het beperkt antwoord dat hij de Vice-Eerste minister heeft laten voorlezen.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Van Rompuy.

De heer Van Rompuy, Vice-Eerste minister en minister van Begroting. — Mijnheer Coveliers, u hebt me gevraagd uw woorden over te brengen aan de Eerste minister. Dat zal ik plichtsgetrouw doen.

De heer Coveliers (VLD). — Daar twijfel ik niet aan, mijnheer de Vice-Eerste minister.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MERCHIERS
AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «HET
GEBRUIK VAN VIS-ENDOCHIRURGISCH MATERIAAL»

QUESTION ORALE DE MME MERCHIERS AU MINISTRE
DES AFFAIRES SOCIALES SUR «L'EMPLOI DU MATÉ-
RIEL VIS-ENDOCHIRURGICAL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Merchiers aan de minister van Sociale Zaken over «het gebruik van vis-endochirurgisch materiaal».

Het woord is aan mevrouw Merchiers.

Mevrouw Merchiers (SP). — Mijnheer de Voorzitter, een van de nieuwste medische technieken is het gebruik van vis-endochirurgisch materiaal. Dit is een nieuw soort van hechtingsmateriaal dat reeds veelvuldig wordt gebruikt maar slechts in zeer uitzonderlijke gevallen wordt terugbetaald.

Ik vernam graag van de minister of ziekenhuizen de kostprijen van dit nieuw medisch materiaal aan de patiënt mogen aanrekenen. Het gebruik van voornoemd chirurgisch materiaal verkort de ligduur van de patiënten, wat op zichzelf één van de beleidsdoelstellingen is. Zou het dan niet verstandig zijn om het gebruik van dit materiaal aan te moedigen door terugbetaling ervan te verzekeren? De nieuwe medische technologie biedt veel kansen op kwaliteitsverbetering, maar is ook duur. Is het verantwoord dat ziekenhuizen nieuwe technieken aanbieden en de toepassing ervan laten afhangen van de financiële draagkracht van de patiënt? Leidt dit niet tot een sociaal onaanvaardbare situatie waarin de moderne geneeskunde enkel openstaat voor vermogenden?

Mijnheer de Voorzitter, volgens de informatie waarover wij beschikken, is er geen centrale, multidisciplinaire en globale evaluatie van de toepassing en/of terugbetaling van nieuwe medische technieken. Nochtans brengt de toepassing van deze technieken extra-uitgaven met zich in de subsector van de verzorgingsmaterialen en besparingen in de subsector van de terugbetaalbare verpleegdagen. Zou ik van de minister mogen vernemen of zij bereid is hieromtrent een wettelijk initiatief te nemen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, met genoegen zal ik antwoorden op de vraag van mevrouw Merchiers.

In antwoord op een vraag van de heer Vandeurzen over dezelfde problematiek in de Kamer heb ik de volksvertegenwoordigers in kennis gesteld van de huidige stand van zaken op dit vlak en tevens beloofd de mogelijkheid tot terugbetaling te laten onderzoeken en de nodige wettelijke initiatieven daartoe te nemen.

De sociale programmawet, die eind 1995 werd goedgekeurd, bevat een bepaling krachtens welke het gebruik van dit nieuwe chirurgisch materiaal voor honderd procent kan worden terugbetaald, mits wordt voldaan aan een aantal voorwaarden inzake kwaliteit en controle ter voorkoming van oneigenlijk gebruik. Tot nu toe bleef het aandeel in de kosten van heelkundige ingreep voor de patiënt aanvaardbaar omdat de oude hechtingsmaterialen relatief goedkoop zijn en volledig worden terugbetaald, ook al was het verblijf in het ziekenhuis langer. Het nieuwe materiaal laat toe de verblijfsduur in het ziekenhuis te verkorten en daarmee dient dus rekening te worden gehouden. In mijn verklaring in de Kamer van volksvertegenwoordigers maak ik melding van de precieze artikels van de genoemde programmawet die betrekking hebben op deze nieuwe regeling van de terugbetaling. Zodra de wet was goedgekeurd, heb ik aan de verantwoordelijken van het RIZIV gevraagd zo snel als mogelijk een lijst op te stellen van hechtingsmaterialen die voor terugbetaling in aanmerking komen. Gezien de budgettaire beperkingen moeten wij uiteraard oppassen voor elke wildgroei in de uitgaven voor de ziekteverzekering. Tot op heden kan de patiënt niet uitmaken welk hechtingsmateriaal bij een heelkundige ingreep wordt gebruikt en evenmin of het wordt terugbetaald. Dit gebrek aan transparantie is onaanvaardbaar.

Sinds maart 1994 buigt het college van geneesheren van het RIZIV zich over het probleem. De uitvoeringsbesluiten van de nieuwe wettelijke bepalingen zullen voor het einde van het lopende semester worden genomen. Binnen de perken van wat budgettair haalbaar is zal de terugbetaling aan de patiënt geregeld worden.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DUA AAN DE
MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «HET FONDS
VOOR COLLECTIEVE UITRUSTING EN DIENSTEN»

QUESTION ORALE DE MME DUA AU MINISTRE DES
AFFAIRES SOCIALES SUR «LE FONDS DES ÉQUIPE-
MENTS ET SERVICES COLLECTIFS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Dua aan de minister van Sociale Zaken over «het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten».

Het woord is aan mevrouw Dua.

Mevrouw Dua (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, volgens de sociale programmawet moet er vanaf 1 juli 1997 een einde komen aan de traditionele opdrachten van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten. Het gaat in de eerste plaats om de subsidiëring van kinderopvang, maar ook om de opvang van zieke kinderen en van de gezins- en bejaardenhulp waarvoor geput wordt uit dit fonds. Daarnaast is er nog de buitenschoolse kinderopvang waarvoor geld ter beschikking wordt gesteld via het interprofessioneel akkoord in het kader van de zogenaamde 0,05 pct.-regeling. Ook op dit vlak is de toekomst zeer onzeker, aangezien het niet duidelijk is of er weer een deel van de globale loonmassa zal worden gereserveerd voor buitenschoolse kinderopvang. Dat zal blijken na de onderhandelingen.

Het is dan ook begrijpelijk dat in betrokken sectoren daarrond momenteel zeer veel ongerustheid bestaat, vermits een koude afschaffing iedereen in de grootste onzekerheid achterlaat. De krantenberichten van de voorbije week weerspiegelen deze ongerustheid zeer duidelijk.

Het gaat hier om taken die normalerwijze door de Gemeenschappen moeten worden opgenomen. Het is dan ook evident dat de opdrachten van dit fonds volledig naar de Gemeenschappen worden overgeheveld. Het is echter onverantwoord deze taken door te schuiven zonder tevens voor de nodige financiële middelen te zorgen. Ik hoop de minister er allicht niet van te overtuigen dat de verdere uitbouw van de kinderopvang van het grootste belang is, in de eerste plaats voor de tewerkstelling van vrouwen die aangewezen zijn op deze diensten om zich op de arbeidsmarkt te kunnen handhaven. Bovendien wordt in deze sector rechtstreekse tewerkstelling gecreëerd, vooral voor vrouwen. Op het ogenblik zijn ongeveer 24 000 mensen, vooral vrouwen dus, tewerkgesteld in projecten die door het fonds worden gesubsidieerd.

Graag kreeg ik van de minister dan ook een antwoord op de volgende vragen. Gaat zij ermee akkoord dat deze opdrachten volledig naar de Gemeenschappen worden overgeheveld? Is zij bereid om alle beschikbare middelen, met inbegrip van het geld van het interprofessioneel akkoord, eveneens naar de Gemeenschappen over te hevelen? Werd daarover reeds overleg gepleegd met de gemeenschapsministers en wat is het resultaat van dit overleg? Deze materie kwam vorige week ook ter sprake in het Vlaams Parlement en minister Martens verklaarde daar dat nog deze week overleg zou worden gepleegd. Ik ben dus zeer nieuwsgierig naar de resultaten daarvan.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat ik deze zaak een beetje kan verduidelijken en nuanceren, vooral dan wat de «koude afschaffing»

betreft. Mevrouw Delcourt, die deel heeft uitgemaakt van het beheerscomité van de RKW, kan bevestigen dat er in deze dienst reeds jaren wordt gediscussieerd over de traditionele opdrachten van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten en de financiering ervan door de federale overheid. Het gaat hierbij om de organisatie van peuteropvang, van opvang voor zieke kinderen en kinderen met ouders die onregelmatig werken en eventueel ook om bejaardenhulp. Bovendien beheren de sociale partners in de RKW ook de opbrengst van de 0,05 pct.-regeling die tot stand kwam in het kader van het interprofessioneel akkoord dat op het einde van dit jaar afloopt. Dit geld wordt gebruikt voor buitenschoolse kinderopvang. Het gaat dus om twee verschillende zaken.

Op het geld van het interprofessioneel akkoord hebben wij uiteraard geen vat. Natuurlijk wensen wij dat in het nieuwe akkoord de 0,05 pct.-regeling behouden blijft en eventueel wordt opgetrokken tot 0,075 pct. Bij deze gelegenheid doe ik dan ook een oproep tot alle betrokkenen om het probleem te helpen oplossen.

Volgens de beslissing van de Ministerraad van 17 oktober 1995 mogen de traditionele taken van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten niet meer worden gefinancierd door middel van de reserves inzake kinderbijslag voor werknemers. De kennisgeving van de beslissing van de Ministerraad van 17 oktober 1995 belet echter niet een ander soort financiering door de federale overheid.

Ik heb gisteren informele contacten gehad met de gemeenschapsministers Onkelinx en Martens, alsook met «Kind en Gezin», vertegenwoordigd door mevrouw D'Hondt en met de ONE vertegenwoordigd door mevrouw Laloy. De Gemeenschappen zijn het eens over een samenwerking, ook al om geen werkgelegenheid verloren te laten gaan.

Mevrouw Dua zal begrijpen dat de middelen vastgelegd in het interprofessioneel akkoord niet zomaar naar de Gemeenschappen kunnen worden overgeheveld.

Wij willen beslist rekening houden met de diverse aspecten zoals werkgelegenheid, vermindering van de loonkost en de verscheidenheid van situaties. Zo kan er, wanneer het om een privé-initiatief gaat, eventueel een beroep worden gedaan op werklozen.

Je pense aux ACS, aux situations où l'autorité locale a établi des programmes avec recyclage de l'allocation de chômage si besoin est. Dans d'autres cas, ce sont les pouvoirs publics qui prennent des initiatives avec des agents statutaires, ce qui implique une plus grande difficulté d'intervenir par le biais d'un abaissement des cotisations sociales. Toutes les pistes sont actuellement ouvertes.

Je me sens quelque peu responsable, non pas de l'aboutissement du dossier, mais du fait qu'il arrive à bonne fin. Toutefois, le refinancement dépend majoritairement d'un accord professionnel que j'appelle de tous mes vœux. Je souhaite que cet accord prenne en compte l'emploi des personnes mises au travail dans le secteur mais aussi l'emploi des femmes qui peuvent exercer une activité professionnelle pour autant que leurs enfants soient accueillis. Ce problème ne se pose d'ailleurs pas uniquement aux femmes. Certains hommes peuvent aussi rencontrer des situations difficiles qui nécessitent un accueil de leurs enfants.

J'ai l'intention d'informer le Parlement de l'évolution de ce dossier mais je n'ai eu que des contacts informels. Permettez-moi de vous répondre comme je l'ai fait avec M. Vermassen à la Chambre. Je ne dispose pas d'un procès-verbal de ratification des Exécutifs et je ne peux rien vous communiquer avant que les responsables fédéraux ne le sachent. Néanmoins, j'ai rencontré de la part de mes collègues des entités fédérées une extrême bonne volonté pour tenir compte de cette nécessité dans leurs budgets futurs.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Dua voor een repliek.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1995-1996
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1995-1996

Mevrouw Dua (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil er vooral op aandringen dat er vlug duidelijkheid wordt gebracht voor de betrokken sector.

Verder begrijp ik wel dat niet de minister, maar enkel de sociale partners bevoegd zijn om te beslissen over de besteding van de gelden die vrijkomen ingevolge het interprofessioneel akkoord. Toch kan zij vanuit haar bevoegdheden wel enige invloed aanwenden om die gelden toch naar de Gemeenschappen over te hevelen, zij het dat haar kabinet hier louter als doorgeefluik dienst doet. Met die gelden zouden de Gemeenschappen hun beleid ter zake kunnen financieren. Een overheveling zou ook een betere integratie van het beleid van de Gemeenschappen mogelijk maken.

Tenslotte, zelfs als die gelden moeten worden overgeheveld, dan blijft er toch nog de mogelijkheid om uit de financiële reserves te putten en daarmee een zekere financiële ondersteuning tijdens de overgangperiode mogelijk te maken. Dit argument haal ik eigenlijk bij mevrouw Cantillon die in een artikel in de *Financieel Economische Tijd* uiteenzet dat er inderdaad voldoende middelen voorhanden zijn om de overgang vlot te laten verlopen. Zij is naar mijn mening toch een autoriteit op dit gebied.

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, Mme Dua a exprimé son souhait que la clarté se fasse rapidement dans ce secteur et que si nous n'arrivons pas à boucler la boucle, comme l'a dit Mme Cantillon dans un journal au-dessus de tout soupçon, «des moyens soient encore mobilisables».

Je me suis engagée à tenir le Parlement au courant périodiquement. Je pense que des arguments supplémentaires apparaîtront lorsque l'on tiendra compte des emplois. De plus, il appartient aux uns et aux autres de rassurer les acteurs sur le terrain car lancer de grandes initiatives pour l'emploi suppose aussi de tenir compte de l'emploi existant. Je ne peux m'avancer davantage pour l'instant.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME CORNET D'ELZIUS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «L'INDEMNISATION PAR L'INAMI DES ENFANTS ATTEINTS DE MUCOVISCIDOSE»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW CORNET D'ELZIUS AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «DE RIZIV-VERGOEDING VOOR KINDEREN DIE LIJDEN AAN MUCOVISCIDOSE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Cornet d'Elzjus au ministre des Affaires sociales sur «l'indemnisation par l'INAMI des enfants atteints de mucoviscidose».

La parole est à Mme Cornet d'Elzjus.

Mme Cornet d'Elzjus (PRL-FDF). — Monsieur le Président, j'avais interpellé Mme la ministre il y a environ un an concernant la difficulté pour les parents d'enfants atteints de mucoviscidose d'obtenir la reconnaissance d'un taux d'invalidité à plus de 66 p.c. et, partant, d'obtenir des allocations familiales majorées.

Elle m'avait répondu, à l'époque, que sa volonté était plutôt d'obtenir de l'INAMI une meilleure prise en charge du coût des médicaments et autres prestations médicales liées à des maladies chroniques graves et de longue durée, dont fait partie la mucoviscidose.

La loi du 20 décembre 1995 portant des dispositions sociales confère au Roi le pouvoir de supprimer totalement ou partiellement l'intervention personnelle dans les prestations de santé

octroyées aux bénéficiaires atteints d'une maladie chronique. Encore faut-il établir une liste de ces maladies requérant un traitement spécialisé et prolongé. La mucoviscidose en ferait partie.

Un groupe de travail a, paraît-il, été créé.

Mes questions sont les suivantes.

En ce qui concerne la mucoviscidose en particulier, toutes les interventions de kinésithérapie, aérosols et médicaments seront-elles prises en charge ?

Quand cette mesure sera-t-elle effectivement mise en place ?

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, comme d'autres membres de cette assemblée m'ont interpellée à propos de maladies graves, Mme Cornet d'Elzius m'a déjà interrogée, voici quelque temps, sur la mucoviscidose.

À l'époque, j'ai indiqué que ma volonté était d'aboutir à un système de remboursement préférentiel pour cette maladie chronique. En effet, le traitement reste financièrement ingérable pour les familles au-delà du remboursement INAMI, même pour des médicaments de catégorie A.

Pour concrétiser cette volonté, j'ai fait approuver une disposition dans la loi-programme qui permet le remboursement jusqu'à 100 p.c. de tout ce qui a directement trait à la maladie chronique.

Mme Herzet m'a interrogée sur les aliments spécifiques destinés à certains enfants allergiques aux protéines animales qui, en suivant un régime adapté durant la petite enfance, évitent de souffrir de handicaps ou de malformations graves qui restent une charge importante tant pour l'assurance maladie que pour les familles. Par conséquent, tout ce qui a trait à la maladie, en ce compris les aérosols et les séances de kinésithérapie, seraient pris en charge.

J'ai exploré les deux branches d'une alternative. Nous nous sommes tout d'abord rendus en France où un système qui repose sur la base d'une liste limitative d'affections graves a fait ses preuves. C'est ainsi que le traitement d'une trentaine de maladies est intégralement remboursé. Néanmoins, les services français de l'assurance maladie ont indiqué que des réadaptations de cette liste étaient nécessaires. Il est à noter que le niveau de l'intervention dépend du seuil de gravité de la maladie, seuil qui est lui-même très difficile à déterminer. Vous n'ignorez pas que lorsque certains traitements *ad hoc*, appliqués à des enfants où à des adultes, aboutissent favorablement, les allocations majorées sont parfois supprimées. Je me souviens du dialogue que nous avons d'ailleurs eu à ce sujet dans cette enceinte.

La détermination du seuil de gravité et la rigidité de la liste, qui ne peut être revue constamment, posent donc certains problèmes sur lesquels je me penche pour le moment.

La deuxième branche de l'alternative consisterait à revoir la franchise sociale laquelle constitue actuellement une contrepartie de l'augmentation du ticket modérateur intervenue en 1993. Le patient ne devrait plus assumer le montant du ticket modérateur. Les médicaments seraient inclus dans la franchise sociale.

Cette deuxième branche de l'alternative pose cependant un problème. En effet, comment certains nutriments — disponibles ailleurs qu'en pharmacie ou délivrés sur prescription — et certains types de matériel divers et de produits d'aérosols pourraient-ils éventuellement être pris en compte dans le cadre de la franchise sociale ?

Les deux dossiers sont actuellement à l'étude. J'essayerai de les résoudre *ex aequo et bono* tout en tentant de rencontrer la demande au mieux avec les moyens disponibles.

Je tiens par ailleurs à vous rassurer : l'étude des diverses solutions n'est pas une façon de reporter le problème; nous voulons simplement obtenir un résultat pratique, rapide et permettant une réduction des coûts dans le chef des personnes les plus atteintes.

J'ai également pris l'avis du collège intermutualiste qui penche en faveur du dispositif de la franchise sociale. Je crains par ailleurs que le système de l'établissement de listes et de la numérotation des affectations entraîne une multiplication des démarches — fourniture d'attestations, répétition des examens, par exemple — qui nuirait à l'intérêt des familles et à celui des enfants malades.

Je pense clôturer ce dossier avant la fin de l'été afin que les dispositions qui seront prises puissent entrer en vigueur durant la deuxième moitié de l'année. Il est clair que la mucoviscidose, la phénylcétonurie, la myopathie grave et autres affections seront prises en compte par le biais de la franchise ou par celui de l'énumération des maladies chroniques.

Je tiens enfin à préciser que le matériel nécessaire aux incontinents ne pourra dans un premier temps entrer en ligne de compte car l'explosion de l'assurance maladie serait telle que nous ne pourrions assumer à la fois la couverture des besoins et le maintien du budget dans les normes imposées par le contrôle budgétaire.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER COVELIERS AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE SPIONAGEACTIVITEITEN VAN DE ADIV»

QUESTION ORALE DE M. COVELIERS AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LES ACTIVITÉS D'ESPIONNAGE DU SGRS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Coveliers aan de minister van Landsverdediging over «de spionageactiviteiten van de ADIV».

Het woord is aan de heer Coveliers.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe nog eens terug te komen op de militaire inlichtingendienst. In een onverdachte bron, de *Berliner Zeitung* van 25 januari 1996, wordt een gesprek gepubliceerd met Hansjörg Geiger, voorzitter van het *Bundesamt für Verfassungsschutz*, de Duitse staatsveiligheid.

Volgens deze krant zijn Staten zoals Groot-Brittannië, België en Zweden zorgwekkender en geraffineerder dan Frankrijk, Japan en Duitsland. De krant wijst de militaire inlichtingendienst ADIV aan als een erg actieve verzamelaar van economische inlichtingen. Kan de minister dit bericht bevestigen? Zo ja, wat zal hij ondernemen om deze dienst tot zijn juiste proporties te herleiden?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan zeer kort op de vraag van de heer Coveliers antwoorden. Ik ontken ten stelligste de informatie gepubliceerd door de *Berliner Zeitung* en in de mond gelegd van een Amerikaans gewezen presidentieel raadgever. De ADIV van het leger is niet bevoegd om aan industriële spionage te doen of zelfs om zich toe te leggen op het actief opsporen van economische informatie. De dienst ontwikkelt op dat vlak bijgevolg geen enkele activiteit.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coveliers voor een repliek.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft zeer kort geantwoord, maar dat lijkt me toch een beetje te gemakkelijk.

Onlangs vroeg ik de minister of de militaire veiligheid zich bezighield met het schaduwen of observeren van de vredesbeweging en de milieubeweging. De minister antwoordde daarop dat zulks inderdaad gebeurde omdat zij al eens activiteiten ontplooiden in Zeebrugge, dat een militair doelwit is. Wanneer ik hem een vraag stelde over de afliuisterapparatuur waarover de militaire veiligheid zou beschikken, was hij zelfs zo vriendelijk mij uit te nodigen naar Peutie. Ik ben daarop niet ingegaan omdat ik inmiddels vernomen heb dat deze apparatuur zich niet in Peutie zou bevinden.

Nu komt daar nog een element bij. Een onverdachte bron, ik zie niet in waarom die bron er belang zou bij hebben om te liegen, beweert dat de militaire veiligheid in België toch wat meer doet dan loutere clearings maken voor bedrijven. Deze dienst zou zich

ook specifiek bezighouden met economische spionage. Men voegt er nog aan toe dat dit zou gebeuren door zakenlieden en door piloten van Sabena. Tegelijkertijd stel ik vast dat het aantal militaire attachés en liaisonofficieren in de ambassades sterk is gestegen. Men kan toch niet blijven beweren dat dit alleen dient om de veiligheid van firma's die werken voor het leger, te onderzoeken.

Indien dit gerucht onjuist zou zijn, wat ik betwijfel, is er maar één enkele manier om het de kop in te drukken, namelijk een degelijke wet op de inlichtingendiensten waarin hun bevoegdheden exact zijn omschreven. Wanneer ze deze bevoegdheden te buiten gaan, kunnen ze dan ook terecht worden gewezen en kunnen de nodige maatregelen worden genomen. Gelijk welke bron wij aanhalen, deze keer is het toch wel duidelijk een onbevooroordeelde bron, men blijft alles ontkennen. Mij komt dit toch zeer eigenaardig over.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, ik blijf de informatie ontkennen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CEDER AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «HET MISBRUIK VAN DE HOLOCAUST»

QUESTION ORALE DE M. CEDER AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LE MAUVAIS USAGE FAIT DE L'HOLOCAUSTE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Ceder aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het misbruik van de Holocaust».

Het woord is aan de heer Ceder.

De heer Ceder (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, in het Franse tijdschrift *Le Point* van 2 maart jongstleden verscheen een kort artikel waarin de minister van Buitenlandse Zaken wordt geciteerd. Bij zijn laatste reis naar de Verenigde Staten zou hij tegen zijn Amerikaanse gesprekspartners hebben gezegd: «Le gouvernement rwandais (Tutsi) se sert du génocide comme les juifs utilisent l'Holocauste, pour parvenir à ses fins politiques.»

Graag had ik van de minister vernomen of hij dit inderdaad heeft verklaard. Wat bedoelt hij precies met deze vergelijking? Vindt hij dat de Ruandese regering de genocide misbruikt voor politieke doeleinden? Vindt hij dat de Joden de Holocaust misbruiken voor politieke doeleinden? Verbindt hij politieke consequenties aan deze zogenaamde misbruiken, meer bepaald op gebied van het buitenlands beleid van België zowel ten opzichte van Ruanda als ten opzichte van Israël?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Daerden die antwoordt namens de minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Daerden, minister van Vervoer. — Mijnheer de Voorzitter, tijdens het gesprek met hoge ambtenaren op het *State Department* werd dieper ingegaan op de problemen met betrekking tot de terugkeer van de vluchtelingen in Ruanda. De minister van Buitenlandse Zaken liet opmerken dat het Tutsi-deel van de bevolking ten gevolge van de genocide een zwaar psychologisch trauma heeft opgelopen en dat hieruit een aantal politieke gevolgen met betrekking tot de organisatie van de Staat worden getrokken. Men wil kost wat kost vermijden dat een dergelijke systematische uitroeiing opnieuw zou worden georganiseerd. Hij heeft daarbij de vergelijking gemaakt met de Joden, die na de Tweede Wereldoorlog uit hun psychologisch trauma eveneens een politieke conclusie hebben getrokken, namelijk de oprichting van de Staat Israël, die een permanente thuishaven voor alle Joden moet kunnen zijn, waardoor een herhaling van de Holocaust onmogelijk wordt gemaakt.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME LIZIN AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LE SOUTIEN À LA LIBERTÉ D'EXPRESSION DES JOURNALISTES ALGÉRIENS FACE AU TERRORISME»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW LIZIN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE STEUN AAN DE ALGERIJNSE JOURNALISTEN WIER VRIJHEID VAN MENINGSUITING DOOR TERRORISTISCHE AANSLAGEN WORDT BEKNOT»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «le soutien à la liberté d'expression des journalistes algériens face au terrorisme».

La parole est à Mme Lizin.

Mme Lizin (PS). — Monsieur le Président, le ministre a certainement été informé de la rencontre entre la Commission européenne et la Fédération internationale des journalistes à propos du terrorisme visant particulièrement la presse algérienne ainsi que du lancement de la campagne internationale de soutien. La Commission se dit prête à soutenir largement le projet. Toutefois, selon ses règles, elle ne peut aider à la reconstruction de la Maison de la presse, détruite dans l'attentat le plus meurtrier survenu à Alger.

La Belgique a-t-elle déjà pris des mesures pour encourager la Commission et la Fédération internationale des journalistes?

Le ministre envisage-t-il l'acte symbolique d'une participation à la reconstruction de la Maison de la presse?

M. le Président. — La parole est à M. Daerden, qui répondra en lieu et place du ministre des Affaires étrangères.

M. Daerden, ministre des Transports. — Monsieur le Président, voici la réponse de mon collègue.

En ce qui concerne la campagne internationale de soutien pour la reconstruction de la Maison de la presse à Alger détruite lors d'un attentat, le ministre confirme que la Belgique soutient pleinement l'initiative et compte participer à cette action.

Sur le plan technique, il examine avec la Commission européenne et l'Unesco — ainsi qu'avec son collègue, M. Moreels, secrétaire d'État à la Coopération au Développement — quel type d'aide serait envisageable. Une décision définitive est imminente mais n'a pas encore été finalisée. Il ne manquera pas de vous tenir au courant dès que la forme concrète que prendra notre aide sera déterminée.

M. le Président. — La parole est à Mme Lizin pour une réplique.

Mme Lizin (PS). — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour cette excellente réponse.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE MME WILLAME-BOONEN AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LE TERRORISME ISLAMIQUE»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW WILLAME-BOONEN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «HET ISLAMITISCHE TERRORISME»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Willame au ministre des Affaires étrangères sur «le terrorisme islamique».

La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le Président, à la suite des attentats survenus en Israël, ces dernières semaines, certains pays — Israël, les États-Unis et la France — accusent l'Iran de soutenir le terrorisme islamique palestinien. Les États-Unis proposent un isolement de l'Iran; la Grande-Bretagne y est défavorable; la France adopte une attitude plus nuancée entre ces deux extrêmes.

Quelle sera la position défendue par la Belgique lors de la réunion informelle des Quinze, à Palerme, ce week-end? Plus généralement, quelle est la position de la Belgique face aux pays qui soutiennent de manière flagrante le terrorisme islamique international, à savoir l'Iran et le Soudan? Quelles mesures ont été ou vont être prises contre ces pays?

M. le Président. — La parole est à M. Daerden, ministre, qui répond en lieu et place de M. Derycke.

M. Daerden, ministre des Transports. — Monsieur le Président, la réponse à cette question est la suivante.

«La Belgique condamne avec force toute forme de terrorisme. Elle ne peut accepter non plus que l'Iran, via son agence officielle de presse, fasse l'éloge du terrorisme en qualifiant les attentats en Israël «de châtement divin». Par cette attitude, ce pays s'isole encore plus de la scène internationale.

Tout comme la présidence italienne et comme la France, qui vient de durcir son attitude vis-à-vis de l'Iran, la Belgique est favorable à une attitude collective de l'Europe à l'égard de ce pays.

La Belgique y plaidera notamment pour une démarche commune à Téhéran, visant à inciter ce pays à renoncer à son soutien aux mouvements terroristes. D'autres mesures éventuelles seront prises après consultation approfondie au niveau des Quinze.»

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOONES AAN DE MINISTER VAN VERVOER OVER «DE NMBS, DE RMT EN OOSTENDE»

QUESTION ORALE DE M. LOONES AU MINISTRE DES TRANSPORTS SUR «LA SNCB, LA RTM ET OSTENDE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Loones aan de minister van Vervoer over «de NMBS, de RMT en Oostende».

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de minister dient zowel te waken over het heil van de NMBS als over dat van de RMT. Dit zijn twee zorgkinderen. Na de uitlatingen van gisteren mogen we echter zeggen dat de RMT nog een klein beetje leeft en er nog toekomst zit in een lijn tussen Oostende en Groot-Brittannië. Alle hoop is hierbij gevestigd op het reddingsplan dat ontwikkeld moet worden door de heer Radelet en waarover het eerste tussentijdse rapport vorige maand klaar had moeten zijn. Volgens de Kamercommissie is er inderdaad geen rapport maar enkel een «geheel van contacten, een interactief dynamisch proces».

De RMT en de NMBS enerzijds en de Eurostar en de Chunnel anderzijds zijn, wat het personenvervoer naar Groot-Brittannië betreft, rechtstreekse concurrenten van elkaar geworden. Onder ruim protest is de NMBS overgegaan tot het schrappen van Oostende als internationale treinverbinding, enkel om reizigers voor Groot-Brittannië in Brussel te doen overstappen op de Eurostar.

Ter illustratie geef ik het voorbeeld van de lijn München-Oostende-Jetfoil-Londen, die zeer belangrijk was voor Oostende, de Vlaamse kust en voor de RMT, en die werd vervangen door de

lijn München-Brussel-Eurostar-Londen. Hierbij is niet enkel de RMT de dupe. De tweede gedupeerde is de regio Oostende, die een groot verlies lijdt aan prestige en uitstraling. De derde gedupeerde is het Vlaamse kusttoerisme in het algemeen, dat belangrijke opties op de Duitse toeristische markt verliest.

Vandaar mijn volgende vragen.

Hoe kan het dat een staatsmaatschappij, de NMBS, door schrapping van die lijnen rechtstreeks een andere staatsmaatschappij, de RMT, fatale schade toebrengt en dit enkel in het voordeel van een privé-project als de Chunnel?

Overweegt de minister om dit soort schrapping onmogelijk te maken en om de reeds afgeschafte internationale treinverbindingen naar Oostende te doen herstellen?

Indien het antwoord op de eerste twee vragen negatief is, hoe kan de minister dan nog op een geloofwaardige wijze blijven beweren dat de Regering de RMT niet heeft opgegeven?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Daerden.

De heer Daerden, minister van Vervoer. — Mijnheer de Voorzitter, het internationaal reizigersverkeer per trein is een activiteit van de NMBS die kostendekkend moet zijn. Daarom werden een aantal internationaal sterk verlieslatende lijnen gesaneerd. De trein naar Zwitserland vertrekt reeds uit Brussel en de trein naar Zuid-Duitsland en Oostenrijk zal in het dienstjaar 1996-1997, vanaf 29 september 1996, eveneens vanuit Brussel vertrekken.

Il est clair que le taux d'occupation qui sera réalisé sur le tronçon pendant les mois d'été influencera la décision quant au point de départ de ce train pour les prochaines saisons estivales.

Je tiens à souligner que la relation entre la SNCB et la RTM est bonne et que les uns et les autres essaient de créer des synergies. Je comprends parfaitement la portée de votre intervention et il est exact que j'ai présenté, hier, en commission de la Chambre, le rapport intermédiaire concernant la RTM.

Ainsi que vous l'avez évoqué dans votre question, la situation n'est évidemment pas facile. Cependant, comme je l'ai souligné hier, à la Chambre, le rapport intermédiaire déposé par M. Radelet permet de nourrir certains espoirs pour la ville d'Ostende et sa région. En effet, la page 9 de ce document fait état d'une notion que je crois fondamentale pour ce dossier, à savoir la possibilité de développer une activité économiquement rentable en termes de passagers et en termes de fret. Tout cela doit se concevoir dans une logique de mise sur pied d'une société particulière pour le port d'Ostende. Il s'agit là d'un élément important qu'il conviendra de prendre en considération. Dans la mesure du possible, il faudra prévoir le maximum d'emplois économiquement stables à Ostende dans le cadre de la RTM et veiller à créer les plus grandes synergies possibles avec les autres entreprises publiques, et je pense notamment à la SNCB.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een repliek.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben het natuurlijk volkomen eens met de intenties die door de minister werden geuit. De minister zegt dat er een synergie moet zijn tussen de NMBS en de RMT en dat de activiteiten economisch rendabel moeten zijn. Dit zijn echter de woorden. De feiten zijn dat internationale treinreizigers die vroeger gebruik maakten van de jetfoil van de RMT, nu op de Eurostar worden gestoken. Op mijn precieze vragen hieromtrent heb ik, spijtig genoeg, geen antwoord gekregen. De minister heeft ook geen enkele intentie kenbaar gemaakt om daaraan iets te doen. Ik vraag mij af hoe wij de RMT kunnen redden, als wij niet zorgen voor reizigers om de boten van de RMT te bevolken.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER VERREYCKEN AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE HOUDING TEGENOVER PEDOFIELEN»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. VERREYCKEN AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «L'ATTITUDE ENVERS LES PÉDOPHILES»

De Voorzitter. — Dames en heren, in afwachting van de stemmingen, die vanaf 17 uur zullen plaatsvinden, stel ik voor nu over te gaan tot de vraag om uitleg van de heer Verreycken aan de minister van Justitie over «de houding tegenover pedofielen».

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, begin februari kwamen er schokkende feiten aan het licht die aantoonen dat het probleem van seksueel kindermisbruik veel groter is dan algemeen aangenomen. Niet alleen ontdekte men dat er een rijkswachter betrokken was in een zaak van pedofilie, maar ook een ingenieur, die actief was in een VZW voor hulp aan kinderen, en een Antwerpse kinderpsycholoog. Op 8 februari werd dan bekend dat ook een opvoeder uit een instelling voor probleemkinderen in Schaarbeek werd ondervraagd. Men kan aannemen dat ook heel wat andere personen die beroepen uitoefenen die kinderen vertrouwen zouden moeten inboezemen, betrokken zijn in pedofiliesaken. Ongeveer in dezelfde periode stond in de kranten dat een 85-jarige pedofiel uit Tubeke, wiens oorspronkelijke veroordeling tot vijftien jaar gevangenisstraf reeds herleid was tot drie jaar, al na vijftien maanden vrij kwam. Misschien reageer ik té emotioneel, maar ik vind dat een pedofiel die niet te bejaard is om kinderen te misbruiken, ook niet te bejaard is om zijn straf helemaal uit te zitten.

Enige tijd geleden heb ik de minister reeds gevraagd een verscherpte controle uit te oefenen op het verspreiden van videobanden met kinderpornografie door privé-personen. Ik heb toen ook verwezen naar Duitse kanalen die hiervoor worden gebruikt. Nu blijkt uit persberichten dat zulke videobanden niet enkel worden verspreid door privé-personen, maar ook door videotheken die oorspronkelijk als bonafide werden beschouwd.

Er wordt weleens gezegd dat die pedofielen wel stapelzot moeten zijn om kinderen een deel van hun jeugd te ontnemen. Zo een opmerking doet echter niets af aan de zwaarwichtigheid van de feiten.

Ik vraag me af of dergelijke bijna dwangmatige plegers van misdrijven wel reclasseerbaar zijn, of ze wel in aanmerking kunnen komen voor strafverminderende wetten.

Op 21 februari verscheen in een krant het artikel: «Advocaat bij jeugdrechtbank bleek pedofiel.» Ik zal zijn naam niet noemen, maar hij was advocaat aan de balie van Brussel en volgens de pers vooral werkzaam bij de jeugdrechtbank. Deze man is intussen uit eigen beweging in therapie gegaan.

Deze therapie-vluchtweg lijkt me nogal gemakkelijk te worden gebruikt. In hoeverre wordt omschreven wie in deze therapeut kan zijn? Wordt het volgen van een therapie bij een huisarts beschouwd als een therapie die kan gelden voor strafvermindering? In dat geval kan iemand aan een vriend, als die maar een medische titel heeft, vragen zijn therapie te verzorgen, en dan zou alles in orde zijn. Voor mij ligt dat moeilijk.

In dezelfde periode haalde ook een onderwijzer uit Anderlecht de media en moest een instelling in Koningslo worden gesloten wegens misbruik van kinderen.

Zulke feiten doen zich niet alleen in ons land voor. Vandaag blokletteren de kranten bijvoorbeeld dat in Amersfoort in Nederland een leraar zich sinds jaren aan dit soort waanzinnigheden overgaf en dat dit werd getolereerd en zelfs stilgehouden door de directie van de onderwijsinstelling. Gisteravond nog berichtte de BRTN dat er in Bangkok stranden zijn waar kinderen worden aangeboden aan meestal buitenlandse toeristen die daar hun zeer twijfelachtige genoegdoening komen zoeken.

Meent de minister niet dat in het licht van deze feiten een strengere aanpak noodzakelijk is? Anders dreigen al degenen die plichtsgetrouw hun werk doen — plichtsgetrouwe rijkswachters,

plichtsgetrouwe kinderpsychologen en plichtsgetrouwe advocaten bij jeugdrechtbanken — over dezelfde kam te worden geschooren.

Indien de plotse toevloed van dossiers van de voorbije weken een eerste signaal vormt van een verscherpte aanpak door het ministerie van Justitie dan moet ik de minister gelukwensen. Dan blijkt daaruit dat er een betere en efficiëntere aanpak van dergelijke zaken is. Indien de conclusie echter is dat de mazen in het justitieel web, vooral inzake kindermisbruik, te groot zijn waardoor dergelijke zaken aan de oppervlakte komen, dan moet onmiddellijk een andere houding worden aangenomen.

De laatste opmerking betreft een ander onderwerp, dat wel verband houdt met het vorige. Is er contact met de ministers van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken, vooral met betrekking tot de praktijken van kinderhandelaars?

In de media lees ik namelijk dat er kinderhandelaars zijn die vele honderden kinderen naar ons land brengen, die hier asiel moeten vragen om te kunnen hopen op gezinshereniging. Wanneer dit asielverzoek of die gezinshereniging worden afgewezen, zullen dergelijke handelaars er geen ogenblik aan twijfelen om de kinderen te koop te stellen ten einde de zoezegd gemaakte kosten hier te lande op een illegale wijze terug te verdienen.

Ik vraag mij af of het mogelijk is een einde te maken aan deze tak van kindermisbruik die mijns inziens voor honderd procent verwant is met seksueel kindermisbruik. Heeft de minister hierover reeds gesprekken gevoerd, niet alleen met zijn Belgische collega's van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken, maar ook met verantwoordelijken van de departementen Justitie in de betrokken landen die de activiteiten van de kinderhandelaars reeds in het land van oorsprong een halt kunnen toeroepen?

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, le lamentable dossier de la libération anticipée d'un vieux pédophile condamné par la Cour d'assises du Brabant a eu un retentissement considérable dans l'opinion publique et a été évoqué en commission de la Justice de la Chambre le 14 février dernier. Je ne comptais donc pas y revenir au Sénat, mais la demande d'explications de M. Verreycken me permet d'intervenir brièvement sur le sujet.

Schématiquement, on peut citer trois chiffres: quinze ans, trois ans, quinze mois. Un vieillard pédophile du Brabant wallon est condamné à quinze ans de travaux forcés en septembre 1994. Il s'était rendu coupable de viols et d'attentats à la pudeur avec violences et menaces sur une petite fille.

Le 1^{er} septembre 1995, le Roi réduit sa peine de quinze à trois ans, et le 29 décembre 1995, monsieur le ministre, vous lui accordez la libération conditionnelle. Ce processus est sidérant. Dès le début d'ailleurs, ce personnage a été l'objet de la part des autorités judiciaires d'une singulière mansuétude, puisqu'il ne fut arrêté préventivement que pendant deux jours et ne fut réincarcéré qu'à la veille de son procès.

Quelques semaines à peine après sa condamnation, un recours en grâce était introduit et, le 17 décembre 1994, soit trois mois après sa condamnation, le procureur général donnait un avis favorable en faisant notamment allusion à la gentillesse et à l'amabilité de l'intéressé. On croit véritablement rêver!

Votre prédécesseur prit la sage décision de geler quelque peu le dossier, mais vous avez été beaucoup plus expéditif. Installé le 23 juin, vous faisiez, le 1^{er} septembre, signer au Roi un arrêté réduisant la peine de quinze à trois ans. Les vacances avaient été propices à votre réflexion!

Si l'on peut comprendre une grâce réduisant la peine d'un quart ou d'un cinquième, une mesure la ramenant au cinquième de sa durée me paraît exceptionnelle et injustifiée. Sans doute voulait-on déjà préparer la libération conditionnelle!

Pourquoi, monsieur le ministre, une grâce aussi large? Ce choix vous a-t-il été personnel ou vous a-t-il été suggéré?

Les choses allèrent encore plus vite, pour aboutir à une libération dès le 29 décembre 1995, soit après quinze mois de détention effective. Ainsi, vous heurtez de front l'opinion publique, justement indignée par le grand nombre d'affaires de pédophilie rappe-

lées par M. Verreycken. Cette opinion ne peut pas comprendre votre attitude ni le fait que vous ameniez le Chef de l'État à prendre une mesure aussi controversée.

C'est ensuite se moquer de la Justice, et en particulier des douze citoyens jurés qui, en conscience, ont estimé que le triste personnage qu'ils avaient à juger méritait une lourde sanction. À quoi sert-il d'organiser de coûteux procès d'assises et de mobiliser un jury si c'est pour se moquer aussi ouvertement de leur verdict et de leur arrêt?

Votre réponse à la Chambre a été technique et décevante. Vous n'avez fait part d'aucun point de vue personnel et vous vous êtes contenté d'affirmer que toutes les procédures avaient été respectées.

Pourtant, c'est vous qui devez prendre la responsabilité politique de la grâce et de la libération conditionnelle. Il me paraît évident qu'en agissant ainsi, c'est le principe même du droit de grâce, établi par l'article 110 de la Constitution, que vous mettez en cause. En fait, ce principe est une survivance de l'absolutisme de l'ancien régime. Il peut se concevoir dans des cas exceptionnels ou pour des raisons médicales mais, dans ce dossier, vous en avez fait un usage qui le dévoie...

Enfin, en ce qui concerne la libération conditionnelle, il est plus que temps que cette compétence soit transférée à une instance judiciaire qui statuera après un débat contradictoire. La procédure actuelle est trop administrative et opaque.

J'espère au moins, monsieur le ministre, que cette lamentable affaire et les réactions qu'elle a suscitées vous inciteront à agir désormais avec plus de discernement. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Verreycken en de daarbij aansluitende uiteenzetting van de heer Desmedt, die zich beperkt heeft tot het concrete dossier, zal ik straks inzage geven in de globale problematiek van de aanpak van pedofilie. Vooraf meen ik echter een aantal elementen te moeten herhalen in verband met dit concrete dossier.

Men kan dit een technisch element noemen, maar in dit concrete dossier werd op unanieme basis en op grond van zeer gemotiveerde en lang onderzochte elementen een beslissing genomen. Misschien is deze voor betwisting vatbaar en ik wil daarvoor de volle politieke verantwoordelijkheid dragen. Ik heb kunnen vaststellen dat een dossier waarvan de opbouw vele maanden in beslag neemt, niet per se de garantie biedt dat de uiteindelijke synthese de perfecte weergave is van de realiteit en dat is iets waarmee ik moet leren leven. Ik heb gemerkt dat een aantal elementen die voor mij doorslaggevend waren, achteraf anders moesten worden geïnterpreteerd. Het gaat over zeer concrete elementen, zoals bijvoorbeeld de afstand tussen de plaats waar het slachtoffer woont en de plaats waar de betrokkene na zijn vrijlating gaat wonen. Deze concrete elementen maken dat er achteraf gezien «verkeerde» beslissingen zijn genomen. Ik heb mij voor mijn beslissing in de Kamer reeds verantwoord en doe dat hier nogmaals. Ik herhaal dat deze beslissing op een unanieme basis werd genomen en dit gebeurt zelden. Ik blijf daarom van oordeel dat zij verantwoord was, ook al weet ik dat bepaalde gegevens achteraf gezien niet helemaal correct bleken. Ik zal daaruit voor de toekomst lessen trekken en weet dus dat ik dit soort dossiers met een bijzondere aandacht moet blijven volgen.

Vooraf wil ik nog op een tweede punt ingaan. Het is niet goed dat elk individueel dossier door mij becommentarieerd en gemotiveerd moet worden. Het is beter, en ook hoog tijd, een globale discussie te voeren niet alleen over de problematiek van het seksueel misbruik, maar ook over het gevangenisbeleid, de voorlopige en voorwaardelijke invrijheidsstelling en de strafuitvoering in het algemeen. Een aantal elementen moeten hierbij aan bod komen. Ik denk in de eerste plaats aan een discussie over de oprichting van een raad, waarin de magistratuur mee oordeelt over de voorwaardelijke en voorlopige invrijheidsstelling. Het is bijzonder moeilijk op basis van individuele dossiers een rustige analyse te maken van de gehele problematiek, omdat het doorgaans gaat om irrationele en emotionele dossiers. Tot zover mijn voorafgaandelijke opmerkingen.

De wetgeving inzake seksueel misbruik van minderjarigen en inzake kinderpornografie werd onlangs aangepast met de wet van 13 april 1995 tot bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie en de wet van 13 april 1995 betreffende het seksueel misbruik van minderjarigen. Niet alleen werden de straffen verzaamd, maar ook de termijnen voor verjaring werden aangepast. Deze termijn begint pas te lopen op het moment dat het slachtoffer meerderjarig wordt, zodat het tot zijn meerderjarigheid kan wachten om aangifte te doen en een procedure te starten. De verjaring van de strafvordering komt in dergelijke gevallen dus veel later te liggen.

Ook worden een aantal gedragingen, die voorheen niet strafbaar waren, dat voortaan wel, zoals het bezit van kinderporno, wat trouwens door de heer Verreycken werd aangehaald. De gerechtelijke overheden kunnen nu feiten vervolgen die vroeger niet vervolgbaar waren. Onze wetgeving is goed en staat zelfs model voor onze Europese partners, niet alleen omdat de vervolging beter kan worden aangepakt, maar ook omdat ze mogelijk maakt dat de betrokkenen interdisciplinair worden begeleid, ook achteraf. Bovendien worden gespecialiseerde centra opgericht en komt er een financiële tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek. Er wordt dus een heel netwerk geïnstalleerd om de mensen die te maken hebben met deze problematiek maximaal te begeleiden.

Het is moeilijk om na te gaan of er wel degelijk kan worden gesproken over een ware toevloed van dossiers. Wij beschikken immers slechts over valabele cijfers sinds 1994. Tijdens een uitzending van *Écran témoin* verklaarde een Luikse onderzoeksrechter eind 1995 dat hij voor zijn ambtsgebied een gevoelige verhoging van het aantal dossiers had geteld. In het verslag van 1994 van Kind en Gezin over kindermishandeling staat dat seksueel misbruik en incest in 1994 26 pct. van de meldingen uitmaakten. Dit betekent een stijging met 55 pct. in vergelijking met 1991.

Ik acht het wel aannemelijk dat het aantal gerechtelijke dossiers inzake seksuele misdrijven ten aanzien van minderjarigen toeneemt, al is die stijging wellicht ook te wijten aan een verhoogde gevoeligheid voor deze problematiek. Ook het feit dat dit onderwerp geregeld aan bod komt in de media heeft effect. Men spreekt er nu gemakkelijker over dan vroeger. Daarbij komt dat door de nieuwe wetgeving van 1995 de mogelijkheden om een aantal dossiers aan te pakken zijn vergroot.

Door de nieuwe wetgeving kunnen pedofielen die voor de rechtbank werden gedaagd het verbod krijgen om voor een termijn van één tot twintig jaar actief te zijn, zelfs als vrijwilliger, onder meer in het onderwijs of in de jeugdbeweging. Ook voor geïnterneerden is in de wet tot bescherming van de maatschappij een artikel 20bis ingevoerd dat de Commissies tot bescherming van de maatschappij de mogelijkheid geeft gedurende de proefperiode een gelijkaardig beroepsverbod op te leggen.

In toepassing van de wet inzake mensenhandel en kinderpornografie werd bij koninklijk besluit van 16 juni 1995 een interdepartementale coördinatiecel ter bestrijding van de internationale mensenhandel opgericht, waarvan het voorzitterschap door mijzelf wordt waargenomen. In het *Belgisch Staatsblad* van 14 juli 1995 bepaalt artikel 5 welke instanties deelnemen aan de vergaderingen van deze interdepartementale cel.

Op 9 november 1995 kwam deze cel een eerste maal samen. Op 13 februari laatstleden kwam een werkgroep van deze cel samen om te werken rond richtlijnen voor politiediensten inzake bejegening van slachtoffers van mensenhandel, wat tevens moet bijdragen tot het tot een goed einde brengen van gerechtelijke onderzoeken aangaande mensenhandel. Deze interdepartementale coördinatiecel belet niet dat ook elders aandacht wordt besteed aan het fenomeen van de mensenhandel. Op 14 februari was er een vergadering op Buitenlandse Zaken betreffende verschillende problemen inzake mensenhandel die zich op internationaal vlak voordoen. Bovendien is er op Binnenlandse Zaken een viertal maal per jaar een zogeheten coördinatievergadering aangaande de mensenhandel waarbij de inspanningen op het vlak van opsporing worden gecoördineerd.

Overeenkomstig artikel 12 van de wet tot bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie zal de Regering jaarlijks verslag uitbrengen aan het Parlement over de toepassing van

deze wet en over de bestrijding van de mensenhandel in het algemeen. Mijn voorganger heeft bij de bespreking van de wet inzake seksueel misbruik van minderjarigen gesteld dat het rapport, dat wordt opgesteld door de dienst Strafrechtelijk Beleid, ook over deze wet zal handelen.

Verder moet het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 juni 1995 jaarlijks een publiek en onafhankelijk evaluatie-rapport opstellen over de evolutie en de resultaten van de bestrijding van de internationale mensenhandel en dit aan de Regering bezorgen. Op de vergadering van de interdepartementale coördinatievergadering van november 1995 is de voorbereiding van dit verslag reeds uitgebreid aan bod gekomen. Deze verslaggeving moet uiteindelijk uitmonden in een document dat in de loop van de maanden april of mei aan de senatoren zal worden bezorgd. Wij kunnen dan een globale discussie voeren over een eerste evaluatie van de toepassing van deze wet.

De vraag werd gesteld in welke mate er gesprekken worden gevoerd met de landen van waaruit bepaalde handelaars opereren.

Zonder afbreuk te doen aan directe bilaterale contacten, kan ik antwoorden dat vragen over deze problematiek behandeld worden in het zogenaamde CEREFI, «le Centre d'information, de réflexion et d'échanges sur les filières d'immigration». Dit is een instelling bij de Europese Unie die zich specifiek bezighoudt met de activiteiten van dergelijke handelaars en de bewegingen die zij veroorzaken.

Verder werkt een ambtenaar van mijn departement mee aan een werkgroep «Model Law», die bestaat als een onderdeel van de zogenaamde groep van Budapest en geleid wordt door mijn collega van Binnenlandse Zaken. Deze werkgroep concentreert zich op de verschillende Oosteuropese landen, waarnaar vaak verwezen wordt in verband met de mensenhandel, en is belast met het uitwerken van een wetgeving om het fenomeen mensenhandel aldaar te bestrijden. Wij moeten namelijk ook daar instrumenten creëren om te kunnen ingrijpen telkens wanneer een dergelijke handel wordt ontdekt. Het volstaat immers niet hier enkel de symptomen te bestrijden, wij moeten ook naar de bron kunnen gaan en het wettelijk instrumentarium creëren om de filières ter plaatse aan te pakken.

Tenslotte kan steeds een beroep worden gedaan op de verbindingsofficieren in het buitenland die onder meer als opdracht hebben informatie met betrekking tot dit domein te verstrekken. Behalve de reeds langer bestaande kanalen waarmee deze verbindingsofficieren werken, is er nu ook Europol, waar de mensenhandel als één van de vijf thema's wordt behandeld. Europol kan voor het opsporen van filières gebruik maken van de informatie die wordt uitgewisseld door de vijftien landen die daaromrent een akkoord hebben gesloten.

Tot daar de elementen van antwoord die ik vandaag wilde brengen. De discussie over deze materie is zonder twijfel in een stroomversnelling gekomen door de toepassing van de wet van 1995, die nu moet worden geëvalueerd. Het ideale ogenblik daarvoor zal komen in de maanden april of mei, wanneer het verslag hierover bij het Parlement wordt ingediend. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister uiteraard voor zijn antwoord. Ik wacht met spanning op het verslag dat de minister ons belooft voor de maand april of mei. Ik hoop dat in dit verslag niet enkel de globaliteit van de mensenhandel ter sprake zal komen, maar dat ook bijzondere aandacht zal gaan naar de problematiek die ik vandaag heb aangekaart. Kinderen zijn immers de meest weerloze slachtoffers van de mensenhandel.

Op één aspect van mijn vraag heb ik van de minister geen antwoord gekregen, namelijk op dat van het misbruik van de therapie. Therapie wordt door advocaten immers nogal eens gehanteerd als een middel om strafvermindering te bekomen, dit door alleen maar te beloven dat hun cliënt vrijwillig in therapie zal gaan. Dat doet deze dan vaak bij een bevriend arts of therapeut. Dergelijke praktijken worden door de rechter al te vaak geaccep-

teerd, wat toch niet de bedoeling kan zijn. Acht de minister het niet wenselijk de inschakeling van therapeuten beter te regelen, door bijvoorbeeld te eisen dat deze aan bepaalde criteria beantwoorden? Ook moet het mogelijk zijn om een bestrafte pedofiel bij vonnis aan een bepaalde therapeut toe te wijzen, zodat voortaan uitgesloten wordt dat hij bij een bevriend therapeut terecht komt. Dit aspect is misschien ten onrechte overgekomen als een zeer specifiek elementje van mijn vraag om uitleg, maar in de hele reeks van bestraffingsmiddelen moeten wij daaraan mijns inziens groot belang hechten.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, ik ken het concrete dossier niet. Ik kan bijgevolg ook geen oordeel vellen over de concrete therapie in casu en de wijze waarop die wordt voorgesteld aan de gerechtelijke diensten. Wel ben ik het ermee eens dat wij voor de toekomst een systeem ter beschikking moeten stellen dat ook alternatieve behandelingen mogelijk maakt, zodat niet onmiddellijk gevangenisstraffen moeten worden opgelegd. Wij moeten nog onderzoeken hoe die alternatieve behandeling kan worden opgelegd, hetzij via een strafbemiddeling, hetzij door contacten met het parket, hetzij in afspraak met de rechter.

Over het principe moet niet meer worden gediscussieerd, maar er blijft de delicate vraag op welke centra of personen men kan vertrouwen voor het correct verstrekken van deze therapie. Dat element moet nog verder worden onderzocht. Ik zal daar werk van maken. Wij hebben reeds een aantal centra erkend en financiële steun gegeven. In academische kringen is men bezig met het uitwerken van bijzondere programma's en er worden reeds bepaalde personen opgeleid om deze specifieke therapie te verstrekken.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Aangezien de stemmingen pas om 17 uur worden gehouden stel ik voor onze vergadering even te schorsen.

En attendant les votes qui sont prévus à 17 heures, je vous propose d'interrompre nos travaux pendant quelques instants. (*Assentiment.*)

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

— *De vergadering wordt geschorst om 16 h 50 m.*

La séance est suspendue à 16 h 50 m.

Ze wordt hervat om 17 h 10 m.

Elle est reprise à 17 h 10 m.

De Voorzitter. — De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

WETSVORSTEL TOT OPHEFFING VAN DE ONROERENDE VOORHEFFING VOOR DE NIET-CONFES- SIONELE GEMEENSCHAP

Aangehouden stemmingen

PROPOSITION DE LOI ABROGEANT LE PRÉCOMPTE IMMOBILIER POUR LA COMMUNAUTÉ NON CONFES- SIONNELLE

Votes réservés

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement en over het aangehouden artikel van het wetsvoorstel tot opheffing van de onroerende voorheffing voor de niet-confessionele gemeenschap.

Nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement et l'article réservés de la proposition de loi abrogeant le précompte immobilier pour la communauté non confessionnelle.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van de heer Delcroix c.s. bij artikel 2.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par M. Delcroix et consorts à l'article 2.

Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

59 leden zijn aanwezig.

59 membres sont présents.

53 stemmen ja.

53 votent oui.

6 onthouden zich.

6 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement aangenomen.

En conséquence, l'amendement est adopté.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Bock, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mmes Leduc, Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Vautmans, Vergote, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Buelens, Ceder, Raes, Vandembroeke, Van Hauthem et Verreycken.

De Voorzitter. — Ik breng het aldus geamendeerde artikel 2 in stemming.

Je mets aux voix l'article 2 ainsi amendé.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik had willen ja stemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, de Vlaams-Blokfractie heeft zich om een welbepaalde reden bij deze stemming onthouden. De minister van Financiën is hier niet aanwezig, maar mijn mededeling zal hem ongetwijfeld wel bereiken.

Ik heb de minister gisteren gevraagd of het goedkeuren van artikel 2 geen aanleiding kan geven tot een belangenconflict met de Gewesten. De minister oordeelde dat dit niet het geval was en dat mijn vraag totaal naast de kwestie was.

Ondertussen heb ik de financieringswet van 16 januari 1989 geraadpleegd. Uit titel III, artikel 3, van deze wet blijkt duidelijk dat de onroerende voorheffing wel degelijk een gewestelijke belasting is. Ik lees in artikel 4, paragraaf 4: «De federale wetgever blijft bevoegd voor het vaststellen van de heffingsgrondslag.» — de heffingsgrondslag is hier uiteraard het kadastraal inko-

men — en verder: «Een wijziging in deze elementen kan evenwel slechts doorgevoerd worden met instemming van de gewestregeringen.» Het kan niet duidelijker zijn. Wij kunnen de heffingsgrondslag — het kadastraal inkomen dus — enkel wijzigen, mits de instemming van de gewestregeringen. Het gaat hier niet om een Vlaamse wet, maar om een Belgische financieringswet.

Wij hebben nog vijf dagen tijd vóór er over het geheel van dit wetsvoorstel wordt gestemd. Indien dit wetsvoorstel wordt goedgekeurd zonder instemming van de gewestregeringen en zonder dat hierover een interministerieel overleg heeft plaatsgevonden, zal de gemeenschapssenator van onze fractie vanuit het Vlaamse Parlement het belangenconflict aankaarten. Hij zal zich hierbij beroepen op de financieringswet, een Belgische wet die nu — toevallig — aan onze kant staat. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ten eerste heeft de Raad van State duidelijk benadrukt dat er geen problemen zijn en dat dit zonder enig voorbehoud een federale materie is.

Ten tweede, indien er toch een probleem zou rijzen, dan kan dit enkel nadat de Senaat dit voorstel heeft goedgekeurd en het ontwerp wordt. Pas op dat ogenblik kan de verantwoordelijkheid van de Regering voor het organiseren van het overleg met Gewesten en Gemeenschappen worden ingeroepen. Dit was vroeger ook zo. De Regering zal desbetreffend overleg moeten plegen in de fase van de behandeling in de Kamer.

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je voulais également souligner que, dans un souci de clarification, la commission vous avait demandé de consulter le Conseil d'État sur ce point, ce qui fut fait. Indubitablement, la réponse de celui-ci est positive quant à la compétence du législateur fédéral. Par conséquent, je pense que les arguments développés à la tribune tendant à mettre en doute notre qualité de législateur ne sont pas pertinents.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, uiteraard behoort het tot de competentie van de federale wetgever om deze materie te behandelen. Dat heb ik ook reeds benadrukt. Hij moet wel overleg plegen met de gewestregeringen. De federale wetgever, dat zijn in dit geval in eerste instantie wij, tenzij wij onze bevoegdheid even zouden afstaan aan de Kamer. Ik neem echter aan dat dit niet de intentie is van de Senaat.

De financieringswet zegt duidelijk dat de federale wetgever de heffingsgrondslag van een gewestelijke belasting slechts kan wijzigen mits instemming van de gewestregeringen.

Onze fractie zal het belangenconflict slechts inroepen na de stemming over het geheel van dit wetsvoorstel. Vanaf dan zondigt de federale wetgever immers tegen artikel 4, paragraaf 4, van titel III van de financieringswet.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil het debat niet nodeloos rekken. Ik stel vast dat de heer Verreycken het bicameraal systeem nog niet kent. Een voorstel wordt pas wet wanneer het door de twee Kamers wordt goedgekeurd. Bovendien kan het intergouvernementeel overleg slechts door de Regering worden georganiseerd en niet door de wetgevende Kamers.

De Voorzitter. — De tweede lezing en de stemming over het geheel van het wetsvoorstel zullen, overeenkomstig ons Reglement, later plaatshebben.

Conformément à notre Règlement, le vote en seconde lecture et le vote sur l'ensemble de la proposition de loi auront lieu ultérieurement.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, het Bureau stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor.

Donderdag 14 maart 1996 om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.
2. Mondelinge vragen.
3. Wetsontwerp tot invoeging van een artikel 353bis in het Gerechtelijk Wetboek en tot wijziging van artikel 354 van hetzelfde wetboek.

Vanaf 17 uur:

a) Naamstemming over het geheel van het afgehandelde wetsontwerp;

b) Stemming in tweede lezing en stemming over het geheel van het wetsvoorstel tot opheffing van de onroerende voorheffing voor de niet-confessionele gemeenschap.

4. Vraag om uitleg van de heer Boutmans aan de Eerste minister over «het Hoog Comité van toezicht».

Mesdames, messieurs, le Bureau vous propose pour la semaine prochaine l'agenda suivant.

Jeudi 14 mars 1996 à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions.
2. Questions orales.
3. Projet de loi portant insertion d'un article 353bis au Code judiciaire et modification de l'article 354 du même code.

À partir de 17 heures:

a) Vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi dont la discussion est terminée;

b) Vote en seconde lecture et vote sur l'ensemble de la proposition de loi, abrogeant le précompte immobilier pour la communauté non confessionnelle.

4. Demande d'explications de M. Boutmans au Premier ministre sur «le Comité supérieur de contrôle».

La parole est à M. Jonckheer.

M. Jonckheer (Écolo). — Monsieur le Président, j'aimerais obtenir quelques précisions quant à la manière dont le Sénat traitera du mémorandum parlementaire sur la conférence intergouvernementale. Ce point figurait en effet à l'ordre du jour du Bureau du Sénat qui se réunissait ce midi.

Le Bureau a-t-il effectivement l'intention d'organiser une séance plénière sur ce projet de mémorandum? Je présume que, dans ce cas, chaque groupe politique aura l'occasion de redéposer des amendements en séance plénière.

Pourriez-vous également confirmer la date à laquelle le Bureau a fixé cette réunion?

M. le Président. — À l'origine, le Bureau avait projeté de débattre le 13 de ce mois, en séance publique, du projet de mémorandum sur la conférence intergouvernementale concernant l'avenir de l'Union européenne.

Cependant, il apparaît que plusieurs acteurs de ce débat, dont le rapporteur et le ministre des Affaires étrangères, ne seront pas disponibles. Le Bureau propose donc que cette séance publique ait lieu le 20 mars, probablement toute la journée. Je confirme également que ce débat implique un vote sur le mémorandum qui vous sera soumis sous peu. Ce mémorandum émane du Comité fédéral d'avis sur les affaires européennes et sera amendable.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1995-1996
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1995-1996

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden? Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET HET SAMENWERKINGSAKKOORD TUSSEN DE FEDERALE STAAT, DE GEMEENSCHAPPEN EN DE GEWESTEN OVER DE NADERE REGELEN VOOR HET SLUITEN VAN GEMENGDE VERDRAGEN, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 8 MAART 1994

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD DE COOPÉRATION ENTRE L'ÉTAT FÉDÉRAL, LES COMMUNAUTÉS ET LES RÉGIONS RELATIF AUX MODALITÉS DE CONCLUSION DES TRAITÉS MIXTES, SIGNÉ À BRUXELLES LE 8 MARS 1994

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

63 leden zijn aanwezig.

63 membres sont présents.

58 stemmen ja.

58 votent oui.

5 stemmen neen.

5 votent non.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mmes Leduc, Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Buelens, Ceder, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK CHILI INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN, EN PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 15 JULI 1992

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK BOLIVIE INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN, GEDAAN TE BRUSSEL OP 25 APRIL 1990

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK PARAGUAY INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 6 OKTOBER 1992

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE OOSTERSE REPUBLIEK URUGUAY INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN, EN PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 4 NOVEMBER 1991

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK CYPRUS INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN EN MET DE UITWISSELING VAN BRIEVEN, ONDERTEKEND TE NICOSIA OP 26 FEBRUARI 1991

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REPUBLIEK GABON TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 JANUARI 1993

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE ARABISCHE REPUBLIEK EGYPTEN TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN, ONDERTEKEND TE KAIRO OP 3 JANUARI 1991

WETSONTWERP BETREFFENDE DE DEELNEMING VAN BELGIE AAN DE ACHTSTE ALGEMENE VERHOOGING DER WERKMIDDELEN VAN DE INTERAMERIKAANSE ONTWIKKELINGSBANK

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA RÉPUBLIQUE DU CHILI CONCERNANT L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSEMENTS, FAIT À BRUXELLES LE 15 JUILLET 1992

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA RÉPUBLIQUE DE BOLIVIE CONCERNANT L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSEMENTS, FAIT À BRUXELLES LE 25 AVRIL 1990

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA RÉPUBLIQUE DU PARAGUAY CONCERNANT L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSEMENTS, SIGNÉ À BRUXELLES LE 6 OCTOBRE 1992

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE DE L'URUGUAY CONCERNANT L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSEMENTS, ET PROTOCOLE, SIGNÉS À BRUXELLES LE 4 NOVEMBRE 1991

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À L'ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE CONCERNANT L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSEMENTS, ET À L'ÉCHANGE DE LETTRES, SIGNÉ À NICOSIE LE 26 FÉVRIER 1991

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA RÉPUBLIQUE GABONAISE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, SIGNÉE À BRUXELLES LE 14 JANVIER 1993

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT À LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA RÉPUBLIQUE ARABE D'ÉGYPTEN TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU, SIGNÉE AU CAIRE LE 3 JANVIER 1991

PROJET DE LOI RELATIVE À LA PARTICIPATION DE LA BELGIQUE À LA HUITIÈME AUGMENTATION GÉNÉRALE DES RESSOURCES DE LA BANQUE INTERAMÉRICAINNE DE DÉVELOPPEMENT

Vote

De Voorzitter. — Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze wetsontwerpen in hun geheel.

Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi. (*Assentiment.*)

Ik maak de Senaat er attent op dat in de Nederlandse titel van het vierde ontwerp een taalfout geslopen is. Het gaat niet om een overeenkomst met de Oosterse republiek Uruguay, maar wel met de republiek ten oosten van de Uruguay. De titel en de tekst van het ontwerp zullen in die zin worden aangepast.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

63 leden zijn aanwezig.
63 membres sont présents.
Allen stemmen ja.
Tous votent oui.

Derhalve zijn de wetsontwerpen aangenomen.
En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Zij zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen:
Ont pris part au vote:

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzcius, MM. Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mmes Leduc, Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION RELATIVE À LA REPRISE
DES RELATIONS BILATÉRALES ENTRE LA BELGIQUE
ET LE ZAÏRE

Rejet

VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE
HERVATTING VAN DE BILATERALE BETREKKINGEN
TUSSEN BELGIE EN ZAÏRE

Verwerping

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer sur la proposition de résolution relative à la reprise des relations bilatérales entre la Belgique et le Zaïre dont la commission propose le rejet.

Wij moeten ons uitspreken over het voorstel van resolutie betreffende de hervatting van de bilaterale betrekkingen tussen België en Zaïre waarvan de commissie de verwerping voorstelt.

Conformément à l'article 47 du Règlement, nous procédons au vote sur les conclusions de la commission.

Overeenkomstig artikel 47 van ons Reglement spreken wij ons uit over de conclusie van de commissie.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

63 membres sont présents.
63 leden zijn aanwezig.
45 votent oui.
45 stemmen ja.
13 votent non.
13 stemmen neen.
5 s'abstiennent.
5 onthouden zich.

En conséquence, les conclusions de la commission sont adoptées et la proposition de résolution vient à tomber.

Derhalve is de conclusie van de commissie aangenomen en vervalt het voorstel van resolutie.

Ont voté oui:
Ja hebben gestemd:

MM. Anciaux, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Lizin, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non:
Neen hebben gestemd:

MM. Bock, Coene, Mme Cornet d'Elzcius, MM. Coveliers, Desmedt, Devolder, Foret, Hatry, Mmes Leduc, Nelis-Van Liedekerke, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Se sont abstenus:
Onthouden hebben zich:

MM. Buelens, Ceder, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

PROPOSITION TENDANT À CRÉER UNE COMMISSION
D'ENQUÊTE PARLEMENTAIRE CHARGÉE D'EXAMINER
L'AFFECTION DES FONDS DE LA COOPÉRATION
AU DÉVELOPPEMENT ET LE FONCTIONNEMENT
DE L'AGCD

Rejet

VOORSTEL TOT INSTELLING VAN EEN PARLEMEN-
TAIRE COMMISSIE VAN ONDERZOEK NAAR DE
BESTEDING VAN DE GELDEN VAN ONTWIKKELINGS-
SAMENWERKING EN DE WERKING VAN HET ABOS

Verwerping

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer sur la proposition tendant à créer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner l'affectation des fonds de la coopération au développement et le fonctionnement de l'AGCD dont la commission propose le rejet.

Wij moeten ons uitspreken over het voorstel tot instelling van een parlementaire commissie van onderzoek naar de besteding van de gelden van ontwikkelingssamenwerking en de werking van het ABOS waarvan de commissie de verwerping voorstelt.

Conformément à l'article 47 du Règlement, nous procédons au vote sur les conclusions de la commission.

Overeenkomstig artikel 47 van ons Reglement spreken wij ons uit over de conclusie van de commissie.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

63 membres sont présents.
63 leden zijn aanwezig.
42 votent oui.
42 stemmen ja.
21 votent non.
21 stemmen neen.

En conséquence, les conclusions de la commission sont adoptées et la proposition vient à tomber.

Derhalve is de conclusie van de commissie aangenomen en vervalt het voorstel.

Ont voté oui:
Ja hebben gestemd:

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM.

Delcroix, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Lizin, MM. Mahoux, Mmes Maximus, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bock, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Coveliers, Desmedt, Devolder, Foret, Hatry, Mme Leduc, M. Loones, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeke, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

M. le Président. — Je vous propose de suspendre la séance durant quelques instants en attendant l'arrivée du ministre.

Ik stel u voor de vergadering even te onderbreken tot de minister is aangekomen.

— *La séance est suspendue à 17 h 30 m.*

De vergadering wordt geschorst om 17 h 30 m.

Elle est reprise à 17 h 40 m.

Ze wordt hervat om 17 h 40 m.

M. le Président. — La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

M. Moens, vice-président, prend la présidence de l'assemblée

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER VERGOTE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMIE EN TELECOMMUNICATIE OVER «HET ENERGIEBELEID»

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER COENE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMIE EN TELECOMMUNICATIE OVER «DE TARIFIERING VAN ELEKTRICITEIT OPGEWECT UIT HERNIEUWBARE ENERGIEBRONNEN»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. VERGOTE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'ÉCONOMIE ET DES TÉLÉCOMMUNICATIONS SUR «LA POLITIQUE DE L'ÉNERGIE»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. COENE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'ÉCONOMIE ET DES TÉLÉCOMMUNICATIONS SUR «LA TARIFICATION DE L'ÉLECTRICITÉ PRODUITE À PARTIR DE SOURCES D'ÉNERGIE RENOUVELABLE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vergote aan de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie over «het energiebeleid». Ik stel voor ze samen te behandelen met de vraag om uitleg van de heer Coene over «de tarifiëring van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen» die eveneens gericht is tot de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie. (*Instemming.*)

Het woord is aan de heer Vergote.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, op het bureau van de Vice-Eerste minister liggen bepaalde dossiers waarschijnlijk bovenaan, omdat hun onderwerp tastbaar is en daarom dringend lijkt te zijn. Andere dossiers grijpen echter even diep in op ons dagelijks leven.

Energievoorziening beschouwen we als vanzelfsprekend. Pas wanneer een brand, zoals onlangs te Brugge, een hoogspanningslijn onderbreekt waardoor een regio zonder stroom valt, beseffen we dat elektriciteit en energievoorziening meer zijn dan een stopcontact en een schakelaar.

Bovendien zijn we gebonden door eerder genomen beslissingen. Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn om in ieders achtertuin laag-radioactief afval te deponeren.

Een visie op middellange en langere termijn is dan ook noodzakelijk. Er werd een debat aangekondigd over de globale energiepolitiek van de Regering op basis van een beleidsnota, maar die hebben we tot op heden nog steeds niet ontvangen.

Een beleidsnota moet antwoord geven op volgende vragen.

Hoe wensen de Vice-Eerste minister en de Regering de diverse internationale afspraken na te leven? Hoe willen de Vice-Eerste minister en de Regering in de energievoorziening van ons land op langere termijn voorzien, tegen een zo laag mogelijke prijs en met zo weinig mogelijk milieuschade?

Welke energievorm is op langere termijn de beste? Waarom blijven zij nucleaire energie zo maar promoten? Zouden wij daarover niet beter eens een diepgaand debat voeren?

Welke schatting maakt de Regering van de globale kosten? Heeft zij in haar schatting ook de externe kosten op korte en op lange termijn opgenomen?

Het uiteindelijke streefdoel moet immers zijn een zo rationeel mogelijk energieverbruik en een zo veilig mogelijke vorm van productie en van distributie, dit alles tegen een zo laag mogelijke kostprijs. Is de Vice-Eerste minister het eens met deze zienswijze?

Hoe ziet de Vice-Eerste minister de Belgische energievoorziening in een Europese context? Hoe zal de Regering de internationaal gemaakte afspraken inzake uitstootreductie van koolstofdioxide, stikstofdioxide en zwavelstofdioxide nakomen? Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de afspraak om in het jaar 2000 de uitstoot van koolstofdioxide te stabiliseren op het niveau van 1990. Welke inspanningen werden hiervoor reeds gedaan? Zullen zij volstaan?

Hoe denkt de Vice-Eerste minister het streven naar een reductie van het energieverbruik en naar een vermindering van de milieukost te verzoenen met het vrijwaren van de concurrentiekracht van de ondernemingen? Denkt de minister echt dat een bedrijf dat leeft van de verkoop van elektriciteit vrijwillig zijn productie zal terugschroeven?

De Vice-Eerste minister heeft zeer weinig controle op het werkelijke beleid van de elektriciteitsproducenten. In hun uitrustingsplan kondigen de producenten een vertraging aan van de verwachte groei, onder meer dank zij een meer rationeel energieverbruik. Iedere analist weet echter dat men met cijfers alles kan bewijzen. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de Vice-Eerste minister om het regeringsbeleid uit te stippelen en uit te voeren. Dat is heel wat anders dan het overnemen van voorstellen van de producenten. Waarom neemt de Vice-Eerste minister zijn verantwoordelijkheid niet op?

Hoe lang denkt de Vice-Eerste minister nog vast te houden aan de optie voor kernenergie? De kernenergie overschaduwde de andere energiebronnen. De kerncentrales in België zijn goed voor 55 pct. van de totale elektriciteitsproductie. Kernenergie blijft echter heel wat veiligheidsrisico's inhouden: de veiligheid van de kerncentrales zelf doet problemen rijzen en verder is het probleem van de verwerking van de reststoffen nog onvoldoende opgelost. Bestaan er geen alternatieven of is het onmogelijk de verschillende energiebronnen met elkaar in evenwicht te brengen? In afwachting van technologische vernieuwingen kan de oplossing voor de toekomst misschien worden gezocht bij moderne elektriciteitscentrales die werken op gas of aardolie en uitgerust zijn met moderne installaties voor het wassen van de rookgassen. Waarom worden de mogelijkheden van alternatieve energiebronnen niet verder benut.

In de gemeente Baudour — een plaats die de Vice-Eerste minister wellicht niet onbekend is — wordt de implantatie van een steenkool- en gascentrale met warmte-krachtkoppeling gepland. Dergelijke centrales renderen pas echt wanneer ze zich dicht bij de potentiële afnemers bevinden en bij voorkeur in regio's met een tekort aan elektriciteit. Dat geldt zeker voor centrales met warmte-krachtkoppeling. Blijkbaar ontgaat dit de Vice-Eerste minister. De implantatie van een dergelijke centrale ver van de warmte-afnemers en in een streek met een productie-overschot kan alleen op politieke gronden worden verantwoord.

Niet alle ministers in deze Regering blijken de keuze voor kernenergie en de intentie om ook in Vlaanderen laag-radioactief afval te bergen, genegen te zijn. Een partijgenoot van de Vice-Eerste minister blijkt in zijn vrije tijd graag zijn opwachting te maken op demonstraties tegen de berging van radioactief afval. Wijst dit op een breuk in de coalitie of verraadt dit schoonheidsfoutje een slecht gecamoufleerd gebrek aan enig beleid?

Een beleidsnota zal hopelijk ook antwoord geven op de vragen rond de berging van radioactief afval. Wij mogen geen beslissing nemen met gevolgen op zeer lange termijn. Niemand weet immers hoe het radioactief afval zich over 200 jaar zal gedragen. Men moet weten waarover het gaat, maar dit betekent nog niet dat België, zoals Frankrijk, met kernkrachten moet gaan experimenteren. Over enkele honderden jaren zullen wij er immers niet meer zijn en het kan niet de bedoeling zijn van de Regering om onze kinderen en kleinkinderen op te zadelen én met een aanzienlijke staatsschuld én met een berg radioactief afval.

Volgens de NIRAS zal de keuze van de sites om laag-radioactief afval te bergen in 1996 worden gemaakt. De NIRAS maakte deze keuze op basis van een literatuurstudie, zo bleek uit het antwoord van minister Wathélet op een vraag van de heer Benker van 28 maart 1995. Daarbij werd geen debat gevoerd over de wenselijkheid of de maatschappelijke kostprijs van radioactief afval. Bovendien moet een recente promotiecampagne de autoriteit van de NIRAS in deze materie bevestigen.

Volgens de NIRAS kan 60 pct. van het laag-radioactief afval bovengronds worden geborgen, ingekapseld in cement, omgeven met een bunker en beschermd door een ondoordringbare ondergrond. Een honderdtal plaatsen in 47 gemeenten werden voorlopig geselecteerd voor een eventuele berging van radioactief afval. Onder de 47 «gelukkigen» zijn er 17 Vlaamse gemeenten. Deze «voorlopige» selectie leidt tot grote ongerustheid bij de bevolking. Actiecomités worden gevormd en de mensen klagen zowel over de onzekerheid als over de algemene «desinformatie».

Mijnheer de Vice-Eerste minister, hoe zou uzelf reageren als u binnenkort zou moeten uitkijken op een kunstmatige heuvel vol onzichtbaar radioactief afval? Mensen die hun huis willen verkopen, zijn nu al het slachtoffer, want zij krijgen er geen cent meer voor. De bevolking voelt zich bedreigd, zeker nu andere bronnen de conclusies van de NIRAS aanvechten en bestempelen als niet-objectief. De Tsjernobylcommissie van de Senaat wees in haar rapport van 12 juli 1991 reeds op de keuze tussen kostprijs en veiligheid en adviseerde onvoorwaardelijk de ondergrondse berging. Legt de Regering dit advies naast zich neer?

Om al deze redenen kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

Hoever staat de Regering met het opstellen van een beleidsnota over de energievoorziening?

Wanneer kunnen wij deze verwachten en waarom sleept dit zolang aan?

In welke mate zal de Regering rekening houden met de voorstellen van de NIRAS? Zal zij de adviezen van de senaatscommissie naast zich neerleggen? Zullen er bunkers voor radioactief afval komen en zo ja, wanneer? Welke vergunningen zijn hiervoor vereist en welke instanties zullen deze afleveren?

Kent de Vice-Eerste minister gelijkaardige sites in het buitenland, bijvoorbeeld in Frankrijk, en wat zijn daar de problemen?

Heeft de bevolking nog invloed op deze beslissing? Wat gebeurt er indien de bevolking en de betrokken gemeentebesturen de beslissing aanvechten? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene voor het stellen van zijn vraag om uitleg.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ook mijn vraag handelt over de energiesector, weliswaar over een ander onderdeel. Dit wijst alleszins op de dringende noodzaak van een debat in deze assemblee over de energiesector en zijn toekomst.

Ik wijs erop dat het meer dan dertien jaar geleden is dat de Senaat nog een grondige discussie aan de energiesector gewijd heeft. De oliecrisis van 1973 en 1979 hadden niet alleen zware

gevolgen voor de wereldeconomie, maar toonden tevens aan dat het raadzaam is om hernieuwbare energiebronnen te ontwikkelen. De Golfoorlog maakte duidelijk dat de bevoorrading in fossiele energie nooit voor 100 pct. gewaarborgd zal zijn. Daartegenover stellen wij vast dat onze samenleving kampt met een afvalberg van organische en anorganische oorsprong en dat dumping en verbranding steeds meer gecontesteerd worden. Daarom worden nieuwe verwerkingstechnieken ontwikkeld. In biogascentrales wordt bijvoorbeeld elektriciteit opgewekt door de vergassing van organische afval.

Er zijn trouwens nog andere mogelijkheden om elektriciteit op te wekken uit hernieuwbare energie. In België blijft de ontwikkeling van elektriciteit uit hernieuwbare energie gevoelig achter ten opzichte van het buitenland. Er zijn daarvoor een aantal redenen. Investeren in alternatieve energiebronnen en in nieuwe afvalverwerkingstechnieken is slechts haalbaar wanneer de economische rendabiliteit is gewaarborgd. Dit laatste is vaak een element van de overnameprijs die het openbaar net betaalt voor de elektrische stroom uit hernieuwbare energiebronnen. De mogelijkheid om rechtstreeks aan derden te verkopen zonder toedoen van het openbaar net, met eigen tarifieringsmogelijkheden, kan zo mogelijk een oplossing bieden. De prijs van overname door het openbaar net van elektrische stroom opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen bedraagt amper één frank per kilowattuur. Dat is beduidend lager dan de prijs voor elektriciteit opgewekt uit fossiele brandstoffen. Blijkbaar wordt dus een methode gehanteerd om een monopoliepositie te vrijwaren en er zelfs misbruik van te maken.

Men maakt niet alleen misbruik van de tarifiering om kleinere concurrenten uit te schakelen, maar men gaat ook schermen met technische leveringsvoorwaarden om ervoor te zorgen dat kleine producenten er niet in zouden slagen een rendabele, alternatieve productie te ontwikkelen. De zelfproducenten zijn verplicht de elektriciteit die zij aan het openbaar net leveren om te zetten in hoogspanning. Dit vereist evenwel zo veel investeringen dat alleen grote zelfproducenten daartoe in staat zijn. Voor kleinschalige producenten wordt dit bijna onmogelijk. In andere landen blijkt het perfect mogelijk overschotten in laagspanning af te kopen en via het net te verdelen. Er zijn dus geen noemenswaardige technische problemen, maar toch wordt met diverse argumenten geschermd om een monopoliepositie te vrijwaren.

Wanneer de zelfproducenten een grotere elektriciteitsproductie zouden realiseren, dan vergt dat enige inspanning van de elektriciteitsmaatschappijen inzake organisatie en planning om de opname van de productie te verzekeren. Dit kan echter niet als argument worden ingeroepen om deze ontwikkeling tegen te gaan. Als men al deze aspecten in ogenschouw neemt, dan is het niet zo verwonderlijk dat de ontwikkeling van hernieuwbare energieën in België niet van de grond komt en dat ons land een ernstige achterstand heeft opgelopen ten aanzien van de ons omringende landen.

Het is overduidelijk dat er in deze sector heel wat misbruiken bestaan waartegen moet worden opgetreden. Mijns inziens heeft de minister van Economische Zaken onder meer tot taak te zorgen voor gezonde concurrentievoorwaarden in de vrije markt en moet hij er dus op toezien dat daar waar monopolieposities bestaan, concurrenten niet door oneerlijke praktijken worden geëlimineerd. In dit geval is dit argument des te meer valabel, omdat de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energie in ons land nooit zo'n vlucht kan nemen dat zij een ernstige bedreiging vormt voor het marktaandeel van de traditionele elektriciteitsproducenten. We hebben hier dus echt te maken met een kleinzielige houding van elektriciteitsmaatschappijen die niet kunnen verdragen dat de zon ook bij anderen in het water schijnt.

Voor dergelijke praktijken moet men altijd een prijs betalen. Voor België betekent dit dat de ontwikkeling van nieuwe technologieën inzake hernieuwbare energie wordt afgeremd en dat België bijgevolg ook niet de vruchten kan plukken van een eventuele uitvoer van dergelijke technologieën.

Daarom wil ik aan de Vice-Eerste minister twee vragen stellen. Waarom worden de elektriciteitsmaatschappijen niet verplicht eenzelfde prijs te betalen voor stroom opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen als voor stroom opgewekt uit traditionele energiebronnen? In andere landen is zoiets blijkbaar wel mogelijk.

Wat houdt de Vice-Eerste minister tegen om ter zake initiatieven te nemen? Hij zal mij allicht antwoorden dat alleen de controle-commissie bevoegd is om voorstellen inzake tarifiëring uit te werken. Zelf heb ik wel de indruk dat de Vice-Eerste minister invloedrijk genoeg is om de controlecommissie ertoe te brengen ernstig rekening te houden met zijn suggesties. Zelfs wanneer hij niet in staat is om deze commissie in een bepaalde richting te duwen, dan nog kan hij wetgevende initiatieven nemen om bepaalde tarifiëringsverplichtingen op te leggen, zoals in ons omringende landen ook al gebeurt.

Mijn tweede vraag houdt meer verband met de technische modaliteiten die worden ingeroepen om concurrenten uit te schakelen. Is het een producent van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, bijvoorbeeld een biogascentrale, toegestaan zelf de infrastructuur voor het transport van elektriciteit te ontwikkelen en te plaatsen en zelfstandig de elektriciteit te verdelen en te tarifiëren? (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Dardenne.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, notre production d'électricité dépend à 55 p.c. de l'énergie nucléaire. Le problème des déchets nucléaires constitue le talon d'Achille de cette politique. La promotion des énergies renouvelables fait partie d'un ensemble de solutions qui pourraient nous permettre d'abandonner la filière nucléaire.

J'essaierai de démontrer le lien existant entre tous ces éléments en revenant, notamment, sur la proposition de loi que j'avais déposée sous la législature précédente.

De tout temps, les activités humaines ont provoqué des modifications, voire des perturbations importantes de l'environnement. Mais le développement technologique accéléré de ces dernières décennies a donné une dimension planétaire à cette problématique et lui ont fait atteindre des niveaux de conséquences dramatiquement élevés, bien souvent à l'extrême limite de l'irréversible.

Il est de plus en plus manifeste qu'un point déterminant dans ces incidences sur l'environnement est l'énergie. En effet, l'utilisation des énergies non renouvelables — quelles qu'elles soient, du charbon au nucléaire en passant par le pétrole — participe de manière essentielle aux pollutions planétaires telles que: effet de serre, pluies acides, trou dans la couche d'ozone, déchets nucléaires, etc.

En 1987, le rapport Brundtland de la Commission des Nations unies pour l'environnement intitulé «Notre avenir à tous» a mis l'accent sur l'impérieuse nécessité, pour les pays industrialisés, d'adopter un objectif de développement soutenable, écologiquement et socialement, ce qui implique nécessairement un nouveau rapport à l'énergie.

J'emploie à dessein le mot «soutenable», l'adjectif «durable» étant souvent utilisé un peu n'importe comment. Il conviendrait d'ailleurs de conférer au terme «soutenable» le sens anglais de «sustainable».

Si le développement soutenable, «c'est s'efforcer de répondre aux besoins du présent sans compromettre la capacité de satisfaire ceux des générations futures», il est clair que les tendances actuelles ne pourront être maintenues. Nous serons confrontés à de graves problèmes de pollution et de pénurie. Les ressources renouvelables devront, tôt ou tard, constituer la réponse prioritaire et structurante à la demande en énergie pour l'ensemble de la planète.

Quand on compare l'impact de différentes filières énergétiques sur l'environnement, on constate que: la centralisation de la production et de l'utilisation a des conséquences négatives sur l'environnement, notamment en matière de pollution électromagnétique; que l'usage de combustibles — ou de carburants — d'origine fossile constitue la source prédominante de pollution atmosphérique, laquelle devient très préoccupante dans les grandes villes; que les énergies renouvelables ont un impact généralement minime par rapport aux non renouvelables pour autant — j'insiste — qu'il s'agisse de production et d'utilisations décentralisées.

Si l'on veut obtenir des résultats, notamment le respect des conventions internationales et des décisions prises dans le cadre de la Conférence de Rio, seules trois attitudes sont possibles.

Nous pouvons tout d'abord modifier les comportements de consommations, que celles-ci soient privées ou industrielles. La taxe CO₂/énergie devient dès lors un élément très important, de même qu'un objectif prioritaire. J'aimerais, à cet égard, savoir où nous en sommes à l'échelon européen puisqu'il est apparemment impossible d'agir sur un autre plan.

Ensuite, il conviendrait d'améliorer l'efficacité des processus industriels et des rendements de combustion, y incluant le recours à la cogénération. Le plan d'équipement prévoit — je vous le concède, monsieur le Vice-Premier ministre — un effort en ce sens.

Enfin, nous devrions recourir davantage, et de plus en plus, aux énergies renouvelables. La récente discussion relative au plan d'équipement nous a permis de constater que nous n'étions encore nulle part en la matière.

Le problème des déchets nucléaires, que je connais bien mais sur lequel je ne m'étendrai pas, vient se greffer sur ces difficultés.

À l'heure actuelle, il n'existe aucune solution fiable et efficace de gestion des déchets radioactifs produits. Dans l'état actuel des connaissances, ces déchets ne peuvent être gérés que de manière provisoire et réversible, sur les lieux mêmes de production, et cela pour au moins trois raisons: ne pas multiplier le nombre de sites contaminés, assurer une surveillance de l'évolution des conditionnements et utiliser éventuellement les dernières données de la recherche en la matière.

Le problème doit donc être abordé sous un autre angle que ce ne fut le cas jusqu'à présent. Aucune solution n'existant pour la gestion de ces déchets si ce n'est à des coûts prohibitifs, ce type de production doit être délaissé le plus rapidement possible.

La boucle est ainsi bouclée: il faut abandonner le nucléaire. Pour ce faire, nous devons mener une politique énergétique reposant sur une utilisation aussi efficace que possible de l'énergie, ce qui sous-entend une maîtrise de la demande, une production décentralisée à partir de technologies propres et le développement progressif des énergies renouvelables.

À cet égard, à l'instar de M. Coene, je voudrais insister sur la tarification dont le rôle est extrêmement important dans ce débat. Prétendant qu'une intervention préalable du Comité de contrôle du gaz et de l'électricité est nécessaire, on s'obstine à ne pas vouloir prendre en considération la proposition de loi que j'ai déposée relative à la tarification de reprise des énergies renouvelables. J'estime, pour ma part, qu'une législation est indispensable pour assurer une pérennité à la tarification et donner une sécurité à tout investisseur souhaitant se lancer dans ce secteur.

Une autre possibilité serait — vous y avez fait allusion, monsieur le Vice-Premier ministre, dans le cadre du plan d'équipement des électriciens — l'instauration d'une tarification progressive de l'électricité basse tension. À cet égard, j'estime également qu'il est nécessaire de légiférer et de ne pas se limiter à une proposition du Comité de contrôle du gaz et de l'électricité.

De nombreuses autres mesures doivent être prises, notamment le renforcement des programmes d'utilisation rationnelle de l'énergie, mais ce point relève de la compétence des Régions, l'instauration d'une sorte d'écotaxe — j'ose à peine employer ce terme! — sur les appareils électroménagers les plus énergivores ou une forte augmentation de la TVA sur ces mêmes appareils. Il faudrait supprimer également tous les usages thermiques de l'électricité. D'autres propositions pourraient encore être émises mais je m'en tiendrai à celles-là.

Monsieur le Vice-Premier ministre, j'aimerais connaître votre point de vue sur ces questions et, plus particulièrement, votre opinion sur l'importance d'une législation sur la tarification de l'électricité.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Hostekint.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij aan bij de vragen om uitleg van de heren Vergote en Coene, meer bepaald wat betreft de berging van laagradioactief afval, waarover in een aantal gemeenten heel wat ongerustheid heerst. De voorraad laagradioactief afval bedraagt momenteel ongeveer 8 000 kubieke meter. In afwachting van een definitieve bestem-

ming is dit afval opgeslagen in het verwerkings- en stockagecentrum van de NIRAS te Dessel. De NIRAS verwacht dat deze voorraad tussen nu en het jaar 2000 nog zal groeien tot ongeveer 150 000 kubieke meter. Dit afval is afkomstig van de kerncentrales en aanverwante nucleaire fabrieken en van onderzoeksinstellingen, ziekenhuizen en industriële bedrijven waar radioactieve stoffen worden gebruikt. Belangrijk in de discussie is dat 80 pct. van dit afval afkomstig is van het gebruik van kernenergie bij de produktie van elektriciteit. Wanneer deze kerninstallaties buiten gebruik zullen worden gesteld, zal de afvalberg nog groter worden.

Onder druk van de publieke opinie werd het dumpen van radioactief afval in zee stopgezet. De NIRAS is ijverig op zoek naar een geschikte site voor de berging van radioactief afval. De instelling zoekt voor de berging van 100 000 kubieke meter afval een terrein van dertig hectaren en heeft reeds een honderdtal sites over het hele land geselecteerd. Een aantal onder hen zijn gelegen in de Westhoek, een dichtbevolkt en toeristisch gebied. Tijdens betogingen, protesteerden duizenden bewoners tegen de plannen van de NIRAS voor het opslagen van radioactief afval in de Westhoek. In een laatste rapport selecteerde de NIRAS negentien mogelijke bergingsplaatsen in de Westhoek. Op het ogenblik dat de Regering instemde met het internationaal dumpverbod in zee koos ze tegelijkertijd voor een opslagplaats op het vasteland. Daarvoor bestaan er twee mogelijkheden, bovengronds of in de diepe ondergrond. Volgens de NIRAS is het mogelijk om minstens 60 pct. van het laagradioactief afval bovengronds te stockeren. In zijn laatste rapport tracht de NIRAS de Regering van haar gelijk te overtuigen. Wat het economische aspect betreft, wordt een opslagplaats in de diepe ondergrond door de NIRAS als te duur beschouwd.

Wij betuigen nogmaals onze steun aan het standpunt dat begin 1990 door de Senaat werd ingenomen op basis van het voorstel van de Tsjernobylcommissie. Luidens dit voorstel moet de diepgeologische berging van laagradioactief afval prioritair worden bestudeerd.

De SP-fractie verzet zich tegen de bovengrondse berging van radioactief afval om de volgende redenen.

Ten eerste, België en in het bijzonder de Westkust is te dicht bevolkt om er bovengrondse radioactieve stortplaatsen te leggen.

Ten tweede, voor ongeveer 40 pct. van het laagradioactief afval is de aanleg van een bergingsplaats in de diepe ondergrond hoe dan ook noodzakelijk. Technisch moet het mogelijk zijn de overige 60 pct. ook op deze wijze te bergen.

Ten derde, verschillende Europese landen hebben reeds gekozen voor de opslag in de diepe ondergrond.

Tenslotte heeft een democratisch verkozen instelling, de Senaat, zich in 1990 uitdrukkelijk uitgesproken voor de berging van laagradioactief afval in de diepe ondergrond.

De problematiek van het laagradioactief afval kan echter niet los worden gezien van de kernenergieproduktie in ons land. Wij pleiten dan ook voor het bevorderen van duurzame energievormen en voor het afbouwen van kernenergie.

Ons besluit is dat energiebesparing op korte termijn het meest haalbare middel is om de negatieve impact van de energievoorziening op het milieu te verminderen.

Met andere woorden door het besparen van energie kan een wezenlijke bijdrage worden geleverd tot de oplossing van het gigantische probleem van de berging van radioactief afval.

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications. — Monsieur le Président, avant de répondre d'une manière globale aux différents intervenants, je tiens à les remercier d'avoir abordé un sujet aussi important.

Je dois dire que je ne m'attendais pas à des demandes d'explications d'une telle intensité et à des questions aussi précises. Dès lors, si cette proposition agréait les honorables membres, peut-être pourrions-nous avoir un débat de fond, soit lors d'une prochaine séance plénière, soit en commission des Finances et des

Affaires économiques ou toute autre commission qu'ils jugeraient adéquate. Si nous options pour une séance de commission, je pourrais éventuellement y convier des membres des institutions concernées par tous les problèmes évoqués.

De krachtlijnen van het energiebeleid tijdens deze legislatuur werden in de regeringsverklaring vastgelegd.

De werkzaamheden van mijn departement, zoals ik ze uiteenzet heb in de vergaderingen van september 1995, zijn erop gebaseerd. Daaronder valt het uitrustingsplan voor elektriciens, dat gedeeltelijk goedgekeurd werd door de Regering op 26 januari 1996. Vóór 1 juni 1996 zal ik een voorontwerp van wet indienen dat de wettelijke bepalingen met betrekking tot het uitrustingsplan wijzigt. Binnenkort zal het tussentijdse verslag van de werkgroep aan de Ministerraad worden overgemaakt. Deze werkgroep werd belast met het opvolgen van de inwerkingtreding van de MOX-resolutie.

De algemene dossiers, waarnaar ik in mijn beleidsverklaring heb verwezen, liggen op de werktafels en maken het onderwerp uit van onderhandelingen tussen de verschillende departementen.

De jongste maanden kwam de Europese Ministerraad voor de Energie tweemaal bijeen. Hij liet België toe een standpunt in te nemen over de interne elektriciteitsmarkt.

En ce qui concerne les déchets nucléaires à basse activité et à courte durée de demi-vie, le Gouvernement se prononcera. Cependant, il ne le fera qu'à l'issue d'un examen complet, lequel tiendra compte d'une série d'alternatives en matière d'évacuation. Cette étude est toujours en cours à l'ONDRAF. Le Gouvernement se prononcera aussi et surtout — vous avez eu raison de le souligner, car c'est un élément essentiel — sur la base des critères de sécurité. C'est d'ailleurs la priorité retenue par la Commission d'information et de recherche de la sécurité nucléaire, Commission Tchernobyl au Sénat, en matière d'évacuation définitive en surface ou en couches géologiques profondes.

Le concept d'évacuation en surface analysé par l'ONDRAF est *mutatis mutandis* un concept déjà appliqué au centre de l'Aube à Joulaine, en France, à El Cabril, en Espagne, à Rocasho, au Japon, et aux États-Unis.

Mon département suit attentivement le développement des projets à l'étranger, afin d'en dégager les éléments positifs dont nous pourrions tirer profit le moment venu.

Par ailleurs, en ce qui concerne la localisation des sites, aucune décision n'a été prise jusqu'à présent. Il n'existe aucun dossier secret répertoriant des sites qui auraient été retenus. Au niveau d'un dossier d'une telle importance, aucune décision ne peut être envisagée sans avoir consulté les autorités locales. C'est d'ailleurs ce que j'indique systématiquement aux mandataires communaux, régionaux et fédéraux qui m'interrogent sur ce point.

Enfin, en ce qui concerne les déchets nucléaires, en particulier, ceux de basse activité à courte durée de demi-vie, une gestion en surface apparaîtrait comme l'option évidente. En effet, il faut savoir que nous avons signé — c'est d'ailleurs une bonne chose — différents traités interdisant de déverser ces déchets en mer. Par ailleurs, comme je le dis parfois — cela peut faire rire — nous n'avons pas encore trouvé le moyen de transporter ces déchets dans une fusée pour les envoyer sur le soleil où ils fondraient peut-être! Dès lors, nous devons les stocker en surface.

D'après le scientifique que j'ai été, tout ce qui concerne le nucléaire peut être maîtrisé. Cependant, la méthode la plus efficace en la matière est de permettre un accès aux déchets nucléaires, afin de pouvoir aisément les contrôler.

J'ai toujours considéré que certaines solutions antérieures, et plus particulièrement le déversement en mer, étaient criminelles pour les générations futures. Qu'advient-il dans 100 ou 200 ans de ces blocs de béton qui finiront par se dégrader?

Telle est donc notre position. Je vous signale que l'on va reprendre le travail avec l'ONDRAF. J'aimerais d'ailleurs que les choses s'accélérent pour que l'on puisse se prononcer le plus rapidement possible. Il est inutile de faire traîner ce dossier. Les populations ont été alertées et des craintes se sont fait jour dans certaines communes. Les incertitudes devraient pouvoir être levées.

On m'a beaucoup interrogé sur la question de savoir qui devrait prendre en charge le coût de ces déchets. Il en va des déchets nucléaires comme des autres déchets : l'industrie qui les produit doit en assumer le traitement, l'évacuation et la gestion. Nous dialoguons sur cette question avec les producteurs d'électricité. Il serait trop facile de produire des déchets et de laisser à la collectivité le soin de les traiter.

Vous le savez, notre plan d'équipement a été approuvé. J'y reviendrai dans un instant. J'ai pour mission d'établir un dialogue avec les producteurs d'électricité pour voir comment ils pourraient accroître substantiellement leur quote-part financière en vue de résoudre le problème.

J'en viens aux énergies renouvelables et plus particulièrement à tout ce qui concerne les producteurs d'électricité.

Wat hernieuwbare energiebronnen betreft, moeten drie elementen in overweging worden genomen.

Ten eerste, de positieve invloed op het leefmilieu.

Ten tweede, de beschikbaarheid ervan en de mogelijkheid om aan de vraag naar energie te voldoen. In dit verband moet er worden gewezen op het wisselvallig karakter van dit soort gedecentraliseerde produktie.

Ten derde, de wil van de Regering om de exploitatie van hernieuwbare energiebronnen te steunen.

Het onderliggende principe van hernieuwbare energie is het vermijden van kosten. Dit principe is trouwens opgenomen in de Europese aanbeveling van 8 november 1988. Bij de exploitatie van hernieuwbare energiebronnen veronderstelt men dat de elektriciteitsmaatschappijen bepaalde kosten vermijden. Men berekent het gemiddelde hiervan op lange termijn en ze zijn variabel. Het gaat voornamelijk om besparing van brandstoffen. De tarieven van de door de zelfproducenten opgewekte elektriciteit worden op basis van die vermeden kosten berekend. Die vermeden kosten moeten de zelfproducenten een bijkomende vergoeding waarborgen, gelet op de betere rentabiliteit van hun beleggingen.

Het principe van de vermeden kosten houdt eveneens in dat de vergoeding van de zelfproducenten varieert naargelang van de beschikbaarheid van het produktievermogen, voornamelijk in periodes van maximale belasting. Dit verrechtvaardigt het verschil tussen de aankooprijzen van elektriciteit uit gedecentraliseerde produktie en die van elektriciteit uit gecentraliseerde produktie.

Toutefois, dans le contexte qui vient d'être décrit, le Comité de contrôle de l'électricité et du gaz a pris, en 1995, deux recommandations visant à améliorer la tarification applicable aux autoproducteurs, plus particulièrement celle ayant trait aux énergies renouvelables.

Sans entrer dans le détail des mesures prises, je dois souligner qu'avec les modifications tarifaires susvisées, l'avantage global pour les autoproducteurs sera, en année pleine, de l'ordre de 30 millions, soit en moyenne un million de francs par autoproducteur concerné. En outre, un régime d'aide spécifique aux énergies renouvelables est prévu sous la forme d'un subside d'un franc au kilowatt-heure.

Je tiens à rappeler également que le 26 janvier, au moment où le plan d'équipement a été approuvé, le Gouvernement a chargé le Comité de contrôle d'examiner le type de mesures tarifaires nouvelles qui pourraient être mises en œuvre en faveur de ces énergies. Cela devrait d'ailleurs vous donner satisfaction, monsieur Coene. En tout cas, nous suivrons les travaux du Comité de contrôle en tenant compte des éléments que vous avez bien voulu souligner.

Pour ce qui concerne la distribution d'énergie, vous savez que les autoproducteurs ne peuvent pas distribuer d'énergie en vertu de la loi de 1925. Ce droit est reconnu aux communes et ce monopole leur permet de s'associer à des compagnies importantes de producteurs d'électricité pour créer des intercommunales mixtes.

Telles sont les réponses que je pouvais apporter à ce stade. Je suis conscient que cette discussion aurait pu durer plus longtemps. Je reste donc à la disposition des honorables membres. Toutefois si un débat plus approfondi était attendu, il faudrait établir la liste

des questions en détail, afin que je puisse les faire traiter une à une par mon cabinet, mon administration et les organismes concernés. Si besoin est, nous pourrions même inviter les différents responsables pour éclairer les honorables membres du Sénat sur la question.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergote.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats dank ik de Vice-Eerste minister voor zijn uitvoerig, open en eerlijk antwoord.

Wij zijn tevreden dat de Vice-Eerste minister bereid is hier een debat te voeren over het energiebeleid. Wij zullen trouwens in die zin een gemotiveerde motie indienen die bovendien het antwoord dat de Vice-Eerste minister daarnet heeft gegeven, ondersteunt.

Wat de berging van laagradioactief afval betreft, noteer ik dat de studie van de NIRAS nog altijd niet voltooid is en dat de Regering uitsluitend zal beslissen op basis van het criterium veiligheid. Dat betekent dat met de factor kostprijs geen rekening zal worden gehouden. Daaruit concludeer ik — de Vice-Eerste minister zal mij verbeteren indien ik me vergis — dat hierdoor alleen ondergrondse berging mogelijk is.

Wat de beslissing over de lokaties betreft, vraag ik dat de Vice-Eerste minister zijn antwoord bevestigt waarin hij zegt dat er inspraak zal zijn van de diverse lokale autoriteiten.

Mijnheer de Voorzitter, in welke mate zullen deze inspraak hebben?

M. le Président. — La parole est à Mme Dardenne.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, je remercie le Vice-Premier ministre de sa proposition consistant à tenir un débat plus approfondi sur toutes ces questions.

Concernant le problème des déchets nucléaires que nous devons gérer actuellement, la question de l'entreposage en surface ou souterrain me paraît secondaire. Le vrai problème porte en fait sur le caractère réversible ou irréversible de cette gestion. J'ai cru comprendre que le Vice-Premier ministre était ouvert à la solution d'une gestion réversible. Ce type de déchets doit, en effet, pouvoir être surveillé et contrôlé et, à cet égard, l'option souterraine offre moins de facilités. Je pense que certaines propositions, qui pourraient être formulées lors de l'éventuel débat que vous avez évoqué, seraient susceptibles de rencontrer les questions économiques et de réversibilité. Qu'en est-il, par ailleurs, de la gestion des déchets futurs?

Vous évoquez le principe du « pollueur-payeur ». Ce principe ne m'a jamais vraiment satisfaite et je m'oppose à son application, car je le trouve un peu « court ». En cette matière, une question préalable s'impose : autorise-t-on la production de ce type de déchets ? Il serait en effet trop simple d'être autorisé à en produire à la seule condition de pouvoir payer !

Le principe des coûts évités est très beau, mais où sont donc repris les coûts environnementaux ? À mon sens, ils ne sont pas comptabilisés — pas plus d'ailleurs que les coûts sociaux ou de santé publique. Je conviens qu'ils sont difficilement chiffrables. La notion des coûts évités ne les prend en tout cas pas en compte jusqu'à présent et peut-être devraient-ils l'être globalement.

Je suis par ailleurs quelque peu réticente lorsque je vous entends dire que le Comité de contrôle a à la fois augmenté la tarification et accordé un subside d'un franc. À mon sens, vous jouez sur les mots puisque c'est le subside d'un franc qui fait en partie l'augmentation de la tarification ou tout au moins de ce qui est payé à l'autoproducteur.

Vous savez sans doute tout le mal que je pense des intercommunales mixtes. J'estime que le système permet surtout aux sociétés d'électricité d'éviter le paiement de 5 milliards de francs par an à l'impôt des sociétés. Je pense également que les communes pourraient jouer un rôle différent en matière de choix du type d'énergie qu'elles sont susceptibles de promouvoir. Certaines propositions, formulées en termes de développement durable et décentralisé — ce que l'on appelle l'éco-développement —, devraient être étudiées. Elles offriraient, par ailleurs, d'intéressantes pistes en matière d'emploi.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Premier voor zijn omstandige en gedetailleerde uitleg en ook voor zijn diverse toezeggingen. Toch wil ik graag nog twee opmerkingen maken.

Ten eerste wil ik mij in verband met het principe van de vermeden kosten aansluiten bij de opmerking van mevrouw Dardenne. Bovendien wil ik eraan toevoegen dat het hanteren van dit principe in Europees verband sommige landen er niet van weerhoudt een tarief te bepalen dat nauwelijks onder het verbruikerstarief ligt. Zo leidt het principe van de vermeden kosten bijvoorbeeld in Duitsland tot een situatie waarin het tarief voor vernieuwbare energieën op 90 pct. van het verbruikerstarief ligt. Ik heb de indruk dat voornoemd principe bijzonder rekbaar is en dat er in België tot nu toe een nogal minimalistische interpretatie aan werd gegeven. Toch ben ik de Vice-Eerste minister dankbaar dat dit element, naast andere, opnieuw zal worden bediscussieerd. Ik hoop dat een betere definitie van het principe der vermeden kosten, in de toekomst een meer positieve houding mogelijk maakt.

Ten tweede heb ik een opmerking bij de toepassing van de wet van 1925 op het distributiemonopolie. Dit punt zal wel degelijk aan bod moeten komen tijdens het energiedebat. De vraag moet worden gesteld of het distributiemonopolie in zijn huidige vorm nog aan een absolute noodzaak beantwoordt. Moch er dan al een zekere vorm van monopolie vereist blijven, dan nog moet met bepaalde omstandigheden rekening worden gehouden om nieuwe ontwikkelingen mogelijk te maken. Wij zijn dus minstens toe aan een afzwakking van het monopolie.

De Voorzitter. — Tot besluit van deze vragen om uitleg heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Devolder en Vandenbroeke, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de vragen om uitleg van de heren Vergote en Coene en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken,

Vraagt de Vice-Eerste minister om dringend een beleidsnota voor te leggen aan de Senaat teneinde een globale discussie over de energiesector en aanverwante problemen mogelijk te maken.»

La seconde, déposée par M. Guy Charlier, est rédigée comme suit:

«Le Sénat,

Ayant entendu les demandes d'explications de M. Vergote et de M. Coene et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications,

Passe à l'ordre du jour.»

«De Senaat,

Gehoord de vragen om uitleg van de heer Vergote en van de heer Coene en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie,

Gaat over tot de orde van de dag.»

Wij stemmen later over de gewone motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, namens mijn collega en in mijn eigen naam sta ik erop mijn ongenoegen uit te drukken over een werkwijze die neerkomt op het uithollen van de

procedures in de Senaat. In onze gemotiveerde motie vragen wij de minister dringend een beleidsnota voor te leggen teneinde een debat over het energiebeleid voor deze Hoge Vergadering in te leiden. De minister heeft hierop gunstig gereageerd. Welk belang heeft het dan nog voor de meerderheid een gewone motie in te dienen om het onmogelijk te maken dat aan onze vraag een gunstig gevolg wordt gegeven? Op deze manier wordt een karikatuur gemaakt van het Reglement van de Senaat en wordt een slechte dienst bewezen aan onze assemblée.

De Voorzitter. — Mijnheer Coene, ik kan de leden van deze vergadering niet beletten gebruik te maken van de rechten die hen door het Reglement van de Senaat zijn gewaarborgd.

WETSVOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS DE LOI

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de wetsvoorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de wetsvoorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die wetsvoorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Boutmans heeft ingediend een wetsvoorstel tot wijziging van artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek.

M. Boutmans a déposé une proposition de loi modifiant l'article 488*bis* du Code civil.

De heer D'Hooghe heeft ingediend een wetsvoorstel tot wijziging van artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en artikel 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand.

M. D'Hooghe a déposé une proposition de loi modifiant l'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence et l'article 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par la commission d'assistance publique.

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

MM. Foret et Desmedt ont déposé une proposition de révision de l'article 130 de la Constitution, de manière à transférer à la Communauté germanophone l'emploi des langues dans l'enseignement.

De heren Foret en Desmedt hebben ingediend een voorstel tot herziening van artikel 130 van de Grondwet, om het gebruik van de talen in het onderwijs over te dragen aan de Duitstalige Gemeenschap.

La proposition sera traduite, imprimée et distribuée.

Het voorstel zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Elle est renvoyée à la commission des Affaires institutionnelles.

Het wordt verwezen naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.

VRAGEN OM UITLEG — DEMANDES D'EXPLICATIONS

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

1. Van de heer Devolder aan de minister van Landsverdediging over «de personeelsproblematiek bij de krijgsmacht»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes:

1. De M. Devolder au ministre de la Défense nationale sur «les problèmes de personnel à l'armée»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi à la séance plénière.

2. Van de heer Boutmans aan de Eerste minister over «het Hoog Comité van toezicht»;

2. De M. Boutmans au Premier ministre sur «le Comité supérieur de contrôle»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

Renvoi à la séance plénière.

3. Van de heer Vandenbroeke aan de minister van Wetenschapsbeleid over «de Nationale Raad voor wetenschapsbeleid»;

3. De M. Vandenbroeke au ministre de la Politique scientifique sur «le Conseil national de la politique scientifique»;

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Finances et des Affaires économiques (réunion publique).

4. Van de heer Goris aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de stadswachten».

4. De M. Goris au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les assistants de sécurité».

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives (réunion publique).

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw donderdag 14 maart 1996 om 15 uur.

Le Sénat se réunira le jeudi 14 mars 1996 à 15 heures.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 18 h 45 m.)

(La séance est levée à 18 h 45 m.)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions de loi prises en considération:

Lijst van de in overweging genomen wetsvoorstellen:

Propositions de loi:

Insérant un article 666*bis* dans le Code judiciaire, visant à accorder le bénéfice de l'assistance judiciaire aux créanciers d'une pension alimentaire due à un enfant (de M. Poty);

Wetsvoorstellen:

Houdende invoeging van een artikel 666*bis* in het Gerechtelijk Wetboek, ten einde rechtsbijstand te verlenen aan personen die recht hebben op een onderhoudsuitkering voor een kind (van de heer Poty);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Visant à réduire la violence conjugale (de Mme Lizin et consorts).

Stekkende om het geweld tussen echtgenoten aan banden te leggen (van mevrouw Lizin c.s.).

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.